

Nekaj resničnih besed o naši usodi.

(Anton J. Terbovec)

Ameriškim Slovincem se pogosto naravnost ali malo prikrito očita, da smo nekakšni odpadniki, nekake izločene duše. Take očitke naglo sprejemamo s trpkim nametom, kajti tisti, ki nas obdajo z njimi, ne razumejo nečemu razumeti Kalvarije, niti katere smo morali na po-tuji svet. Krvavečih src izgnanci zapustili rodno domovino in se s culami na hrbtih potih v mrzlo, neznano tujino prisilili nas je k temu sila. Ameriška naseljena domovina ni imela prostora in kruha za nas. Slovenija je po večini kmetijska dežela in more predati le gotovo število prebivalcev. Sovražne vlade so skrbele za se v deželi in razvijala industrijo, in tako je moralo prebivalstvo v tujino. Priljubljeni krogi so hoteli obdržati Slovenijo reвно in šibko. Naši mladeniči so odhajali v delo v nemške avstrijske države in od tam dalje v Nemčijo. Ko so naši ljudje slišali o boljših življenjskih pogojih v Ameriki, seliti so se pričeli preocean. Odhajali so, ker so imeli iti. Odhajali so, upajoč na primernih zaslužkov, in prihranki rešijo zadolženost, da pomagajo svojim bližnjim in da si zagotovijo ek-zistenco, ki je vsaj nekoliko boljša za človeka.

Ameriški vladi je ugajalo, da v tujino kar največ Slovincov, da bo doma toliko več dela za njene ljubljence. Tudi ožja domovina z nje-ovimi voditelji vred je napravila izseljenke, še predno so vkrcali na parnik. Ožji domini so se jih vsej nekaj spominjali z ljubeznijo, farta-tiljavalo za naše naseljence v nekaterih naselbinah skoro edino duševno hrano. V pripro-stih premogarskih bajticah za-pada je mogel človek večkrat videti po pol ducata različnih asopisov. Bilo bi nesmiselno rdti, da je bilo to časopisje selej prvovrstno, toda je kljub temu vršilo veliko in važno vlogo.

nje s kmetovanjem v stari domovini, pa jih ni mikalo, da bi se bili istega lotili v tej deželi. Seveda tudi sredstev niso imeli, zato so šli pač tja, kjer so mogli takoj kaj zaslužiti za življenje. Par zgodnjih naseljevanj na farme je bilo tako nesrečno organiziranih, da so se žalostno izjalovila. To je vzelo še drugim veselje do farmarstva za vrsto let. Tako se je slovensko naseljevanje centraliziralo po industrijskih krajih in velika večina naših rop-jakov v tej deželi je še zdaj zaposljena v industriji.

Kot že omenjeno, je tvorilo o časopisje duševno hrano naseljenecv in poleg tega jih je eznanjalo z razmerami in no-icami nove domovine. Najbolj važna vloga našega časopisja pa je nedvomno bila v em, da je predstavljalo isto tajmočnejšo duševno vez med o-jaki, ki so bili raztreseni pre-vo vse te velikanske dežele. /se tri navedene naloge vrši iše časopisje med nami še da-ies, a najvažnejša je še vedno zadnjeimenovana. Potom naše-ga časopisja se poznamo med seboj stotisoči, dasi se nismo morda nikdar videli, segamo si v roke kot bratje od Atlantika do Pacifika. To je tista sila, kateri tisoč, dva ali tri tisoč milij ni nobena daljava. Potom teh vezi smo si duševno mno-gokrat bližji, kot v stari domo-vini prebivalci dveh sosednih vasi. Splošne krajevne, ameri-ške in svetovne novice seveda dandanes črpamo po večini iz ameriškega časopisja, ker je le malo naseljenecv, ki bi se v te-ku časa ne bili vsaj za silo pri-vedili angleškega jezika. To vzdržuje menda najboljšo poro-čevalsko službo na svetu. O tragičnih dogodkih, ki so se pretečeni mesec odigrali v ju-goslovanski Narodni skupščini,

smo morda tu prej čitali, kot naši bratje v Ljubljani. Kljub temu pa vrši naše tukajšnje slo-vensko časopisje še vedno zelo važno nalogo in jo bo vršilo, dokler se bo slišala slovenska beseda pod rdeče-belo-modro zvezdnato zastavo.

V teku desetletij smo se prilagodili razmeram te dežele. Treba je bilo. Nekateri, ki so se s prilicnimi prihranki vr-nili v rojstni kraj, z namenom, da tam ostanejo za stalno, so se vrnili razočarani. Pravza-prav skoro vsi so se vrnili. Razli-ka v splošnih življenjskih razmerah je bila prevelika. Oprileli smo se te dežele, ki nam je v tem delo dala vsaj orlično dober kruh, ki nas ni prezirala radi našega jezika in nam ni, če smo si skušali gos-podarsko pomagati, škodoželj-no metala polen pod noge. Veli-ka Amerika se zaveda, da vsak gospodarski in kulturni uspeh posameznika ali te ali one skupine končno koristi splošno-sti. Naša stara domovina nas ni hotela poznati dosti več kot za število dolarjev, ki smo jih pošiljali preko velike luže. In še danes ni v tem oziru dosti boljše. Bili smo pač in smo še po večini priprosti delavci. Omalovažujejo in prezirajo nas. Tam imajo svojo univerzo, svo-je gimnazije, svoja gledališča, pisatelje, pesnike, umetnike in sploh vseh vrst inteligence. Lepo je to, mi jim tisočkrat privo-ščimo in se veselimo z njimi. Ne moremo se meriti z njimi glede tega in nikdar nismo sku-šali. Imeli so gradivo, imeli so pomoč, imeli so temelje, in tukaj nismo razen pridnih rok imeli ničesar, še jezika ne.

NAŠE DOBROTORNE ORGANIZACIJE

Več u prvim godinama osni-vanja raznih slovenskih dobro-tornih organizacija pristupao je u iste lijepe broj Hrvata. U mjestima, gdje bi braća Slo-venici osnovali koji svoj odsjek, bilo koje slovenske organizacije, kad tamo još nije bilo odsjeka hrvatske Zajednice, Hrvati bi zajedno sa Slovincima radili složno u takovim društvima. Slično opet se je događalo sa Slovincima, koji bi se našli u mjestu, gdje ih je bilo tek ma-la šaka, a Hrvati su imali svoj odsjek hrvatske Zajednice.

Imade dosta slučajeva, da su u pojedinih kolonijama Hrvati osnovali sami odsjke, isključivo od Hrvata, te se pridružili slovenskoj Zajednici. To oso-bito vrijedi za Jugoslovansku Katoličku Jednotu, koja je bratski išla na zuku Hrvatima i svoja pravila imade štampana uz engleski i slovenski takodjer i u hrvatskom jeziku.

S raznih razloga, povjestnih, veza u domovini, političkih iz predratnih vremena, Slovenci i Hrvati uvijek su osjećali, da su si nekako najbliži. Braća Srbi, u kojih je narodna svijest oso-bito živa, više su se okupljali samo među sobom, ali imade i njih lijepe broj u hrvatskim i slovenskim organizacijama.

Sve nam to pokazuje, da smo braća, da smo jedni na druge upućeni, da složnim radom sa-mo možemo poći k boljem na-pretku i ljepšoj budućnosti.

U zadnjih par godina vidjeli smo, kako su se sjedinile hrvatske dobrotorne organizacije u jednu. Srpske manje organizacije takodjer se sjedini-še i baš ovih mjeseca imade se konačno provesti sjedinjenje, po kojem bi se sve prijašnje srpske dobrotorne organizacije imale pretopiti u jednu.

Medju nekojim manjim slo-venima brez denarja, s

(Dalje na 3. strani).

Nova Doba, glasilo J. S. K. Jednote

(Anton J. Terbovec)

Dvanajsta redna konvencija J. S. K. Jednote, ki se je vršila leta 1924 v Lorainu, Ohio, je sklenila osamosvojiti organiza-cijo tudi glede uradnega glasi-la. Vsaka samostojna podpor-na organizacija mora imeti ne-ko glasilo, bodisi lastno, bodisi "najeto," to z ozirom na potre-be in postavbe. Glasilo J. S. K. Jednote od njene ustanovitve pa do konca leta 1924 je bil newyorški dnevnik Glas Naroda. Priznati je treba, da je omenjeni list mnogo storil za organizacijo, to še posebno prva leta, ko je bila na šibkih no-gah. Pomoč v največji potrebi pa je vedno največ vredna. Vsakdo, ki je nesebično kaj sto-ri za rast in napredek organi-zacije, je vreden priznanja, in ker govorimo baš o jednotinem glasilu, je prav, da damo pri-znanje prvemu glasilu, oziroma možem, ki so stali za njim.

Kot že omenjeno, se je leta 1924 članstvo po svojih zas-topnikih odločilo za lastno glasi-lo. Je že tako, da se bolj bri-gamo za skromno hišico, če je naša, kakor za razkošno palačo, če jo imamo samo v najemu. Isto so sodili delegati 12. kon-vencije J. S. K. Jednote o last-nem glasilu, in kot vse kaže, se niso motili. Članstvo se je za-čelo zanimati za svoje glasilo in potom istega za svojo orga-nizacijo. Blagodejne posledice tega zanimanja so se najlepše pokazale v hitrem razmahu Jednote. V teku treh let se je njeno članstvo pomnožilo za več kot 25%. Nepravilno bi bilo seveda ves napredek pripiso-vati listu Nova Doba, toda pre-cejšen del zaslug v tem oziru si vendar lahko prisvaja. Samo-zavest članstva je zrastle, ker se je isto čutilo gospodarjem v

lastni hiši, in temu je sledilo podrobno organizatorično delo stoterih društev in tisočeri-h članov.

Naše lastno uradno glasilo, kateremu je konvencija določila ime Nova Doba, se je pričelo tiskati začetkom leta 1925 v New Yorku, in sicer v tiskarni Slovenic Publishing Co., ki je stavila najcenejšo tozadevno po-nudbo glavnemu odboru. Pogodba je bila sklenjena za 15 mesecev, in ker se je glavnemu odboru ob poteku tega roka po-srečilo dobiti ugodnejšo pogod-bo od American Home Publish-ing Co. v Clevelandu, O., je bil list začetkom aprila 1926 pre-nešen v Cleveland, kjer se še zdaj tiska. Tu je nekako naj-bližje središče večine članstva, kar je precejšnja ugodnost z ozi-rom na poštno dostavljanje.

Velika ugodnost lastnega glasi-la leži v dejstvu, da istemu določi smernico članstvo samo po svojih zastopnikih na kon-venciji. Pri najetih listih se ne more misliti na kaj takega. Druga ugodnost je v tem, da mora lastno glasilo v prvi vrsti priobčati to, kar se tiče Jednote in podrejenih društev, in šele ostali prostor porabiti za drugo gradivo. Tako se seznanja vse članstvo z jednotlivimi in dru-štvenimi problemi, kar vzbuja zavest bratstva in željo po skupnem delovanju.

Ko je 12. redna konvencija J. S. K. Jednote sklenila ustanovi-ti svoje lastno glasilo, se je zavedala dveh važnih dejstev. Prvo teh dejstev je, da je član-stvo J. S. K. Jednote v verskih in političnih ozirih različnih na-zorov. Drugo dejstvo pa je, da ni pravično in pošteno, če urad-no glasilo žali člane v njih ver-skem ali političnem prepriča-nju. Kdor želi imeti list, ki ima verske, protiverske ali po-litične smernice, si ga lahko na-roči, in če mu ne ugaja, ga pu-sti. Glasilo, katerega plačajo vsi člani enako, ne bi smelo torej nikogar žaliti ali zasmeho-vati in nikogar povzdigovati. Naša J. S. K. Jednota ni poli-tična, ni verska, niti protiver-ska, ampak bratska podporna organizacija. Vsak pošten in značajan član, ki vrši svoje ob-veznosti napram Jednoti, je cen-jen in vpošteván, brez ozira na to, če v svojem privatnem življenju pripada tej ali oni po-litični ali verski skupini, ali pa nobeni. Ker je J. S. K. Jednota na popolnoma nestranskar-ski podlagi, je samoumevno, da je konvencija sklenila, da mora biti tudi njeno glasilo tako. In kolikor moremo po dosedaj opa-ženih znakih soditi, je konven-cija s tem sklepom članstvo najbolj zadovoljila. Vsem sicer ni mogoče ustreči, toda če se s kakim ukrepom zadovolji veli-ko večino, se more to smatrati za dober uspeh.

Urejevati list v strogo ne-stranskar-skem smislu in na na-čin, da se prepričanje nikogar ne žali, ni baš lahko delo. Ne-kateri ljudje so nenavadno občutljivi. Drugi so zopet tako prepričani o svojem edinopra-vem stališču, da bi želeli vsake-ga uveriti o tem. Poleg tega pa ni nikjer, niti v naših pravi-lih, niti v drugih zakonikih to-čno zahtane meje, kje se neha nepristranost in kje začne pri-stranost. Urednik mora torej v mnogih slučajih rabiti svojo lastno razsodnost. Ker pa ni nezmotljiv, in ker vsak posa-meznik gleda stvar z lastnega stališča, se mu pač primeri tu-intant očitek, da je stopil prav-palcev preveč na desno ali na levo.

List, ki je lastnina in glasilo podporne organizacije in ki ni-ma strankarske smernice, mo-ra, poleg jednotlivih in društve-nih poročil in razprav o toza-devnih problemih, priobčevati važnejše delavske in druge ve-sti, kakor tudi zabavno in iz-obraževalno čtivo, v kolikor prostor dopušča. Izobrazbe po-trebujemo vsi, sprejemati pa jo moremo le, če nam je podana v taki obliki, da jo moremo pre-baviti. Kaj pomaga najbolj učena razprava, če jo čitatelj komaj napol razume! Slaba stran pri tem je še to, da čita-telj po par neuspešnih poskusih pozneje lista sploh ne bo več v roke vzel. List, ki ga ljudstvo ne čita, pa je samo kos papirja in nič več. Naši člani so po večini priprosti delavci, brez vi-sokošolske izobrazbe. Vsled tega potrebujejo lahko umljivega čtiva. Nedvomno potrebujejo tuintant tudi nekoliko zabavne-ga čtiva, da se razvedrilo po-trudopolnem dnevnem delu. Sama skrb, samo delo in nepresta-no zmerjanje čez obstoječe raz-mere pač nikomur ne koristi k telesnemu zdravju in ga tudi duševno ne vzdigne. List, ki bi polnil svoje kolone z osebnimi napadi, z zasmehovanjem, zmer-janjem in psovkami, gotovo ne bo pomagal svojim čitateljem k izobrazbi, in tudi te vrste za-bava je dvomljive vrednosti. Prav posebno pa ne spadajo ta-ke reči v list, ki je glasilo brat-ske podporne organizacije.

Ze tri leta in pol prihaja No-va Doba med člane J. S. K. Jednote; vsak teden je njih (Dalje na 3. strani).

Gornja slika nam predstavlja odbornike in odbornice treh naših društev v Pittsburghu, Pa. V sprednji vrsti z leve na desno: Barbara Bubash, nadzornica št. 182; Anna Sncler, tajnica št. 182; Katarina Rogina, predsednica št. 182; Magdalena Widina, blagajničarka št. 182; Katarina Canjar, predsednica nadzornega odbora, št. 182; Anna Jaketič, pod-predsednica in delegatinja št. 182; Angela Hočevar, nadzornica št. 26.

V srednji vrsti od leve na desno: Anton Tomšič, nadzornik in zastavonoša št. 12; Joseph Matičič, bolniški nadzor-nik št. 26; Joseph Pogačar, tajnik in delegat št. 26; Ignacij Podvasnik, podpredsednik št. 26; Anton Zbašnik, predsednik št. 26; Jakob Saver, blagajnik št. 26; John Jergelj, predsednik nadzornega odbora št. 26; Matija Pecman, nadzornik št. 26 in John Balkovec, delegat št. 26.

V zadnji vrsti z leve na desno: Vincent Arh, zapisnikar in delegat št. 12; Joseph Bašel, podpredsednik št. 12; Nicholas Povše, blagajnik št. 12; Frank Magister, nadzornik št. 12; Joseph Mesnjak, predsednik št. 12; Frank Alič, tajnik št. 12, in John Smerdel, zastavonoša št. 26.

Slovinci, kje so naše meje . . .

(Nadaljevanje iz osme strani II. DELA)

Rock Springsu dvoje močnih društev, namreč moško društvo št. 18 in žensko društvo št. 134. K Rock Springsu gravitira še naselbina Superior, kjer ima J. S. K. Jednota društvo št. 33, dalje Reliance in še par manjših.

Druga skupina slovenskih naselbin je dalje proti zapadu v okolici Kemmererja. Tam je v mestecu Diamondville društvo št. 27, v Subletu pa društvo št. 28. Frontier je bila včasih precej velika slovenska naselbina, danes pa biva tam le malo Slovencev. Precej članov imajo skoro vsa omenjena društva še po raznih drugih naselbinah, kot Cumberland, Kemmerer, Hudson, Blazon, Megatch, Quealy, Big Piney itd.

Skoro vse omenjene slovenske naselbine so mi osebno znane. Zelo zanimiva je naselbina Sublet, ki čepi vrhu strmega hriba, 7777 čevljev nad morsko gladino. Tam so bili (in so menda še) naseljeni največ kot malo ožji rojaki iz zelene Stajerske, ki so imeli navado, da so struge hudournikov pod mestom napolnili s praznimi pivskimi sodki. Treba ni bilo drugega, kot prinesiti prazen sodček pred hišo, dati mu dobro breco, pa si je sam poiskal "jerperge" v najpripravnejši dolinici. V začetku julija sem se nekako hodil tam po starih snežnih zametih, da sem se izognil blata. Ob neki drugi priliki sem v Subletu tri dni kri prelival — iz nosa. Prišel sem bil namreč direktno iz Californije, iz mehkega nizkega obmorskega zraka na oster in redek gorski zrak. Ko sem se privadil in se je kri ustavila, je bilo pa čas iti v dolino. Marsikaj zanimivega sem doživel tudi v Diamondville in v naselbini Superior, pa človek ne more vsega navesti.

Ena najljubših slovenskih naselbin na zapadu pa mi je bilo vsekakor mesto Rock Springs. Ne morda zaradi naravnih lepot, katerih bi tam zaman iskal, ampak zaradi tamkajšnjih rojakov, s katerimi sem vedno tako dobro izhajal, kot bi mi bili rodni bratje. Pa nisem bil nikdar v Skofji Loki in Poljanski dolini, odkoder je doma večina tamkajšnjih Slovencev. Celo njihovo narečje mi je bilo tako všeč, da bi se ga bil rad pričul, pa ni šlo. Kadar se domišlim Rock Springsa, se pleše v duhu toliko zabavnih dogodbic da jih skoro ne morem razvrstiti. Enkrat se vidim, kako sem po neki igri poklican za kulise, kjer se je kadil škap kuhanega vina. Nato zopet obiskujem trdnjavo ob "kriku", kjer so lahko krave po stregah hodile. In domišlim se izredne sreče pri neki tomboli, kjer sem zadel staro kokljlo s kurnikom vred in sem potem mesto nje na potu domov v hudem nočnem mrazu ozebel po nosu in ušesih. Pa zopet v duhu igram junaka in silno nedolžno gledam šerifa, ki vprašuje prijatelja, pri katerem sem stanoval in s katerim sem istočasno pohajal po mestu, če je še pri njem neki človek, ki nekaj prodaja brez licence. In prijatelj še bolj nedolžno odgovarja, da "je bil, pa je šel." Tam za mestom vidim gugajočo ozko brv na vrveh, brez ograje; steza se preko struge potoka, ki ima sicer komaj za krajčo zėjo vode, ampak struga je globoka in grozeča. Pa se balanciram preko in šlo je brez nesreče. O, takrat sem še bil ljubljenec sreče! Da je bila sreča z menoj, izhaja iz dejstva, da sem se tisto jutro poslavljaj od mojih prijateljev v Rock Springsu in po slovo sem moral v pet slovenskih salonov, in jaz dopoldne ne morem ne vina ne piva. Saj je človek lahko zmeren, ampak v takem slučaju se gre lahko čez mejo in mero — ne pa tako lahko čez brv. Pa takrat je bila sreča z menoj na vseh potih — zdaj sem pa že pozabil kakšna je.

WASHINGTON je naša najbolj severozapadna država. Na vzhod meji na Idaho, južno na Oregon, severno na British Columbio in zapadno na Pacifični ocean. Zaliv Puget Sound je daje mnogo izvrstnih pristanišč. Ob tem zalivu so važna mesta Seattle, Tacoma, Everett, Olympia itd. Iz Seattle, ki se smatra za najvažnejše pristanišče severozapada, je najbližji izhod v azijska pristanišča in v Alasko. Od tam se vodi tudi mnogo obrežnega prometa vse doli do Panamskega prekopa. V Seattle se stekajo tudi produkti zelo razvite ribje industrije severnega Pacifika.

Geografično je država Washington zelo podobna svoji južni sosedji Oregon. Visoko Cascade gorovje deli tudi Washington v dva neenaka dela, ki se zelo razlikujeta med seboj. Cascade gorovje se ponaša z ducatom visokih snežnikov. Najvišji je Mount Rainier (novejši ime Mount Tacoma), ki se dviga 14.408 čevljev nad morsko gladino. Vzhodno od Cascade gorovja se razprostira dve tretini država, in ta del države je precej suh, mestoma celo napol puščavski. Potom irigacije pa se je ustvarilo mnogo lepih polj in sadovnjakov. V tem delu države se pase tudi mnogo goveje živine, konj in ovac. Prideluje se v državi vseh vrst žito, gomoljike, raznovrstna zelenjava, krma za živino, hmelj in sploh vsi pridelki zmernega severnega pasa. Izméd sadja so posebno znana jabolka, orehi in češnje.

Država ima poleg Oregona najkrasnejše gozde našega severozapada. Radi tega je lesna industrija zelo razvita. V tem oziru je Washington med vsemi državami na prvem mestu. Važna je dalje klavniška in mlinska industrija, mlekarstvo in prezirviranje sadja in rib. Država je precej bogata na različnih rudninah, a največ se pridobiva premoga.

Slovencev in bratov Hrvatov je v državi Washington precejšno število. Večje ali manjše slovenske ali hrvatske naselbine so: Alder, Auburn, Black Diamond, Cle Elum, Cumberland, Enumclaw, Hobart, McKenna, Naches, Newcastle, Puyallup, Ravensdale, Renton, Ronald, Roslyn, Tacoma, Valley, Wenatchee itd. Društev ima J. S. K. Jednota v državi šest, in sicer: Black Diamond, št. 32; Roslyn, št. 39; Renton, št. 72; Enumclaw, št. 162; Cle Elum, št. 167 in Tacoma, št. 176.

Zaposleni so naši rojaki deloma v premogorovih, deloma pri lesni industriji, na farmah in drugod. Med najstarejše slovenske farmerske naselbine spada Valley v severovzhodnem delu države. Tam se je večje število Gorenjcev (večinoma iz okoličnice Bleda) naselilo na homesteade okoli leta 1893, za časa velike industrijalne krize. Kraj za poljedelstvo ni posebno ugoden, vendar so si znali naši čvrsti Gorenjci napraviti eksistenco. Izméd vseh slovenskih farmerskih naselbin v Ameriki, kar sem jih videl, Valley najbolj tipično predstavlja starokrajško kmetovanje. Vsaj tako je bilo pred dobrim desetletjem.

Zelo lep kraj je mesto in okolica Wenatchee, ki se nahaja v vzhodni visokega Cascade gorovja, v suhem delu države, ob rekah Wenatchee in Columbia. Tam je sedaj naseljenih več precejšno število slovenskih družin, ki se bavijo s sadjarstvom. Sadje iz doline Wenatchee ni znano le po vsej Ameriki, ampak celo v tujemstvu. Lepšega kraja najbrže ni niti v Californiji, kot je Wenatchee, posebno spomladi, ko sadje cvete in je vsa dolina kot nalita z mlekom. Največ se pečajo z jabolki, ki so tako lepe, zdrave in duhteče, da si je težko predstavljati finnejše sadje. Poleg jabolk seveda uspeva tudi vse drugo sadje

zmerno toplega pasa. Sadje iz doline Wenatchee ima sloveče ime in visoko ceno, zato je tudi svet drag. Pred leti so mi pripovedovali, da se prodajajo tamkajšnji sadovnjaki po tri tisoč dolarjev aker, medtem ko se je istočasno moglo kupiti oranžne nasade v Californiji po tisoč dolarjev aker. Nekateri rojaki, ki so se naselili v Wenatchee pred več desetletji, ko je bil svet še poceni, so zelo dobro napravili. Danes se seveda z malim denarjem ne more tam ničesar kupiti. Kdor hoče videti uspešno in moderno ameriško sadjarstvo, moral bi si ogledati sadovnjake v dolini Wenatchee.

Večina slovenskih naselbikov v Washingtonu, ako izvememo naselbini Cle Elum in Roslyn, živi pa zapadno od Cascade gorovja. Kakšnih 12 milj od mesta Seattle je ljubko mestece Renton, kjer živi precejšno število Slovencev. Malo dalje je premogarska naselbina Black Diamond, ki pa je po velikem štrajku pred nekaj leti, hudo opešala. Pred več kot petnajstimi leti je bil Black Diamond menda največja slovenska naselbina na skrajnem severozapadu. Dober zaslužek je bil tam prijazen kraj in veselo življenje. Tudi v Ravensdale je bilo svoječasno močna slovenska naselbina, toda po neki veliki eksploziji je tamkajšnji premogov rov nekaj let menda popolnoma počival in šele zadnja leta se je začela naselbina nekoliko oživljati. Naselbina Taylor je menda čisto propadla in le malo na boljšem sta nekad živahni in prijazni naselbini Cumberland in Issaquah.

V Tacomi je naseljenih več bratov Hrvatov kot Slovencev in isto velja za naselbino Roslyn. Cle Elum je zelo prijazna premogarska naselbina, dasi se nahaja že onstran visokih hribov v suhem delu dežele. Tam se še vedno drži precejšno število Slovencev.

Najbolj zanimiva od vseh pa je nedvomno farmerska naselbina Krain (pošta Enumclaw), ki je slovenska, kot že ime pove. Na nekaterih tamkajšnjih farmah gospodarji že druga generacija, iz česar izhaja, da so se naši rojaki začeli tja naseljevati celo zgodaj. Trdo delo je pač bilo iz velikih, z debelimi smrečjem zaraslih gozdov napraviti rodovitne farme, toda trud se im je izplačal, kajti danes so večinoma vsi naselniki dobro točeji farmerji. Pečajo se večinoma z mlekarstvom, ker je amkajšno podnebje za rast krme zelo ugodno in ker je trg za mleko dober. Saj je naselbina oddaljena le nekaj 30 milj od velikega pristaniškega mesta Seattle. Sicer uspevajo tam vsakovrstni poljski pridelki in sadje, toda s tem se le toliko pečajo, kolikor jim je potrebno za domačo rabo. Ker v tistih krajih prave zime skoro ne poznajo, kajti sneg le redkokdaj nobeli, se živina lahko večinoma leta pase zunaj. In koliko je vredno, ker ljudem ni treba zmrzovati pet ali šest mesecev vsako leto! Nekoliko neprijetno je sicer pogosto zimsko deževje, oda temu se človek privadi. Na pacifičnem obrežju sem marikje videl, da se ljudje tako malo zmenijo za dež, kot race ali josi. Izméd vseh večjih slovenskih farmerskih naselbin, kar sem jih videl v Ameriki, se mi zdi Krain najbolj idealna. Glavno delo farmerjev je spravljanje krme, pa opravljanje živine. Trg za mleko ali mlečne izdelke je gotov in stalen, kraji lepi in ime skoro nikake.

Za državno cvetko velja rožnecvetič rododendron in posebni priimek države je Evergreen State. Pa tudi v polji meri zasluži to ime, vsaj kar se tiče njenega zapadnega dela. V jozdovih prevladuje raznih vrst smrečje, tako da so vedno zeleni, četudi pozimi odpade zeleni kras listnemu drevoju, ki je mestoma prijateljsko pomešano med igličevje. V gozdih je talje mnogo velike, vedno zelene praproti in drugega vedno zelenega grmičja, kateremu ne vem imen. Polja in travniki navadno obdržijo zeleno barvo vso zimo. Če gospodinja potrebuje zelenega peteržilja za juho ali rožmarina za omako, stopi enostavno ponj na vrt, pa naj bo o Kresu ali pa o Božiču. V februarju že priplezajo mačice na vrbinje in kmalu nato plane iz tal sočno pomladno zelenje. Ozračje je mehko in primeroma vlažno, da človek skoro ne čuti dihanja in skoro niti teže let, lude vročine ni niti sredi poletja, in žametno mehke noči moreš prspati kot dete. Ni čuda, da se Seattle šteje za najbolj zdravo mesto v Zedinjenih državah.

Mnogostevilni, pisani, zanimivi in zabavni so spomini, ki me vežejo na zeleno državo Washington, in preveč prostora bi vzelo povedati jih nekaj. Če bi začel v Rentonu, kjer mi je odpadla desna državna polovica lastne suknje, ko sem susedi preobil deževni blagoslov pri vroče zakurjeni peči; preskočil bi v mrzlejši del Washingtona v mestece Cle Elum, kjer sem o priliki snežnega metea spal v hiši, katere večna vrata je velerodni v nosil sneg v kuhinjo, jaz pa sem ugibal kakšen mraz mora biti šele na prostem, ko me je še v spalnici tako zeblo; pa bi zopet šel v plesno dvorano v Black Diamond, kjer sem četrt ure sedel poleg rojakinje, na katero sem sedem let prej "mislil," pa je nisem več poznal; pozabiti ne bi smel tridnevnega božičevanja na domu gostoljubnega rojaka v naselbini Krain, kjer sem prvič videl, kaj se pravi obhajati Božič brez zime, ko na vrtni gredi raste rožmarin; ne izpustil bi seveda

lepih spominov na dolino Wenatchee, kjer so me majske sapice obsipale z jabolčnim cvetjem kot s snežinkami in kjer je takrat rastle najokusnejše vino Amerike, v najbolj čudnem vinogradu, kar sem jih kdaj videl: trte so namreč vsako pomlad porozali popolnoma do tal in iz korenin je pognalo novo mladje in nastavilo grozdja brez števila.

Vse to pa bi me zavedlo predaleč, kajti čas in prostor zaklepa, da zaključim ta površni opis krajev, v katerih si delajo življenje bratje in sestre po krvi in jeziku, za katere domovina ni imela kruha. Zaključujem namenoma z vedno zeleno državo Washington, ki z Oregonom in Californijo zavzema najlepši del te republike, našo divno pacifično obalo.

Ne domišljam si, da je gornji opis kakšnega statističnega pomena, saj številk sem se, tudi kjer so mi bile znane, po najboljši možnosti izogibal. V najboljšem smislu je to skromen in površen opis krajev, kjer bivajo Slovenci, iz spominov potnika kot je on sam kraje in razmere videl, poskusil in presojal. Ne vključuje vseh držav, v katerih so naseljeni Slovenci, ampak le iste, v katerih ima J. S. K. Jednota svoja društva. Se bi mogoče narsikaj povedati o rojakih, ki sem jih našel pod magnolijami države Arkansas, med tipičnimi griči Alabame, kjer mrgoli hrncev; v peščenih kenjonih Arizone, kjer se dolgočasijo bodoče juke, kaktusi in stoletne rože itd. Pa naj to zadostuje.

Ze iz navedenega je razvidno, da je vpoštevanja vredno geslo: "See America First," ker ta velika republika ima vse kar ima Evropa, in še mnogo več. Razvidno je nadalje, da si naši ljudje za izgnance delati povsod in se prilagoditi najrazličnejšim razmeram, in da svojemu številu primerno v polni meri pomagajo k razvoju in blagostanju svoje nove domovine. Nismo radi zapustili svoje rodne grude, toda primorani smo bili, ker ni imela kruha za nas. Čaka nas seveda lista usoda kot naseljenec drugih, večjih narodov: vtopili se bomo v morju amerikanizma. Ali moremo zahtevati izjemo zase? Amerika je domovina za izgnance vseh narodov; ameriški narod je zmes vseh narodov in je logično, da del istega tvorimo tudi Slovenci. Ponosni bodimo na ameriško Slovenijo, dokler obstoja. Kar imamo pokazati, je sad našega lastnega truda, naših lastnih zmoglosti. Rdečo-belo-modra zvezdnata zastava ni bila nikdar sovražna belo-modro-rdeči slovenski zastavi. Nesmiselno bi bilo torej žalovati, če v teku časa naš narodni simbol utone med zvezdami in progami, ko se vresniči rek: e pluribus unum — iz mnogih eno, in bo rdečo-belo-modri prapor reprezentiral vse . . .

ANTHONY URBANČIČ
739 N. Warman Ave.
INDIANAPOLIS, IND.
Tel. Belmont 2220
Trgovina z vsakovrstno železnino, barvami, steklom, kuhinjsko opravo in drugimi gospodarskimi potrebščinami.
Primerne cene — Točna postrežba!

NAJKRASNEJŠA PEČ NA SVETU

je SOUTH BEND MALLEABLE RANGE, perfektna in pripravna v vseh oziarih, emajlirana belo, sivo, rjavkasto ali višnjevo.
Izdelana je iz finega nezlomljivega železa v različnih velikostih, s posodo za gorko vodo in drugimi pritlikalnimi ali brez istih. Prostor za peko je neprekosljiv.
SOUTH BEND MALLEABLE je lepa peč, pripravna v vseh oziarih, fino izdelana in to za zmerno ceno.
To kuhinjsko kraljico dobite ali si jo ogledate pri:
JOSEPH MANTEL
TRGOVINA Z ŽELEZNINO IN POHISTVOM
ELY, MINNESOTA
Tu dobite tudi kose, kleplja, motike in druge reči iz starega kraja.

O NAŠI USODI
(Nadaljevanje iz 1. strani)
skromno izobrazbo, brez znanja jezika. Mnogi so se morali še zadolžiti za stroške potovanja. Lotiti smo se morali najtežjih del, da smo si zagotovili življenjsko eksistenco. Nič, prav nič nismo imeli svojega. In danes imamo močne podporne organizacije, katerih premoženje sega v milijone dolarjev. Imamo vrsto Narodnih domov, ki so nas stali stotisoče dolarjev. Imamo čitalnice, pevsko, glasbena, telovadna, dramatična in druga društva, slovenske časopise, slovenske denarne zavode, cerkve itd. Koliko žuljev pridnih slovenskih rok se drži tega! Koliko dela in prihrankov smo žrtvovali in še žrtvuemo, da živimo duševno življenje, skromno slovensko, ameriškim razmeram podrejeno duševno življenje! Kdor omalovažuje vse to, nima pojma o križevih poti slovenskega delavca-trpina v tujini, neče ali ne more razumeti, kako velika je njegova ljubezen do slovenske pesede.

Zavrženi in prezirani od tistih, ki bi morali bolje vedeti, vendar ljubimo narod, iz katerega smo izšli, zemljo, ki nas je rodila. Morda tega ne pripovedujemo na ves glas in pri vsaki priliki, a zato toliko bolj globoko čutimo. O priliki različnih nesreč, ki so zadele našo rodno zemljo, smo ameriški Slovenci vedno imeli odprto roko in srce. Vsak uspeh, ki ga naša domovina, nas navduši, vsako njeno ponizanje nas zabolj globoko v srce. Ljubimo to lepo, malo deželico vsekakor bolj odkritosrčno in nesebično, kot razni tamkajšnji "rodoljubci," ki se pripravajo za korita. Ljubimo jo kot drago mater, ki smo jo pred leti zapustili s solznimi očmi. Imela ni kruha za nas, in ga ne bi imela danes, vsaj za naš okus ne. Pa pretresno bi nam bilo tam, premalenkostni tamkajšnji prepričanje, Ljubimo mater Slovenijo, vendar nimamo slabe besede za naše najboljše želje so ji posvečene, toda — živeti ne bi mogli žnjo.

Oklenili smo se Amerike kot naše izvoljenke. Njena sreča je naša sreča, njeno blagostanje je naše blagostanje. Dobra nam je bila tujecem, brezdomnim, ko smo iskali kruha, boljša kot bi nam mogla biti katera koli druga dežela na svetu. Za pošteno delo nam je dala poštenega kruha, kajti za miloščino nismo vprašali. Nobena vrata nam niso bila zaprtovljena, če smo imeli izkaznico zmoglosti, ne na papirju, ampak v dejanju. Amerika je dama, ki ceni duševne zmoglosti, pa tudi znojno čelo in zavirane rokave. Nobenega štenega dela ne prezira. Mi starejši smo večinoma z ročnim delom večali njeno bogastvo, mlajša generacija pa se v mnogih slučajih udejstvuje že duševno. Mnogo naših ljudi že zavzema odlične in važne pozicije pod zvezdnato zastavo in

(Dalje na 3. strani)

Dobro-došla Slavna konvencija J. S. K. J.
na Ely, Minn.
Pozdravljeni delegatje! Želim vam veliko vspela in sporazuma za napredek in korist Jednote in članstva!
ANTON MAHNE,
CHISHOLM, MINN.
TRGOVINA Z ŽELEZNINO IN POHISTVOM. POGREBNIŠKI ZAVOD.
Priporočam se vsem Jugoslovanom za prijateljsko naklonjenost.

Joseph Mantel,
JAVNI NOTAR
v Ely, Minnesota,
OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNO VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

W. EMERICH
St. Clair and Holmes
and E. 162nd St.
CLEVELAND, OHIO.

Eddy 4084.

**POLNA TRGOVINA
I ZELEZNINO IN
USNEM.**

FRANK VAHČIČ

**SLQVENSKA
TRGOVINA**

725 East 152nd St.
Cleveland, Ohio.

**FLORIJAN
MESOJEDEC**

1897 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

moških, ženskih
moških oblek, priprav-
so, da jih pomerite
in nosite.

JOE MAICEN

15 East 152nd St.
COLLINGSWOOD, OHIO

obleke po vašem
naročilu.

O NAŠI USODI
(Nadaljevanje iz 2. strani)

neprimerno več jih bo v bližnji bodočnosti.

Ameriški Slovenci pojedmo po poti naseljenikov drugih večjih narodov. Še nekaj desetletij in mlajša generacija se bo pretopila v prave Američane. Cesar se niso mogli izogniti drugi, neprimerno večji narodi, tega se ne izognemo mi. In ni nam treba biti žal. Kar smo prinesli dobrega, zamenjali bomo z Ameriko za tisto, kar nam je nudila. Naš del bo ostal v telesu naroda in dežele, ki nam ni bila nikdar sovražna. Če je že odvečno prebivalstvo Slovenije moralo nekam v tujino, je še najmanjše zlo, če pomnoži vrste dobrega, poštenega, podjetnega, širokodušnega in svobodnega ameriškega naroda. Kdor pozna ta narod tam, kjer ga ni pokvarilo inozemsko frakarstvo, bo mi priznal, da boljšega naroda ni zlepa najti. Seveda, kdor ne gre med prave Američane, ne more spoznati duše naroda, zato ga seveda tudi ne bo znal ceniti.

Svoječasno sem primerjal slovenske naseljence v tej deželi mlademu vinu, ki kipi, šumi in se neprestano pretvarja. Danes se je to kipenje že pomirilo in iz mošta je nastalo zrelo vino. Le tuintam še švigne iskra ali se pojavi mehurček. A ni več daleč čas, ko posrka to pošteno in zdravo vino, dežela, ki ga je najbolj vredna—America the Beautiful!

**NAŠE DOBROTIVORNE
ORGANIZACIJE**

(Nadaljevanje iz 1. strani)

venskim organizacijama došlo je prijašnih godina do sjedinjenja, a to pitanje se na konvencijama većih slovenskih organizacija ne prestopa; od godine do godine, ističe. Nema dvojbe, da će prema prilikama doći i do sjedinjenja slovenskih organizacija, barem onih, koje po svojem temeljnom obilježju mogu da to bez velikih zapreka provedu.

A usljed smanjenja doselj-

vanja, radi neodoljivog vala amerikanizacije, koji sve više zaplavljuje naš mladi naraštaj, doći će vrijeme, kad će ovako sjedinjenje hrvatske, slovenske i srpske organizacije morati voditi računa i o tome, kako da se nadje put sjedinjenju svijuu u jednu veliku, jaku dobrotivornu organizaciju, u kojoj bi se našli okupljeni svi iseljeni južni Slaveni.

Značajno je, da naša Jednota nosi ime "Jugoslavenska." Ona kao da je putokaz na cilju k sjedinjenju svih dobrotivornih zajednica Slovenaca, Hrvata i Srba.

Sjedinjenje, koje je već do sada provedeno u pojedinim grupama samo je predhodni korak sjedinjenja svih organizacija iseljenih južnih Slavena. Političke prilike i neprilike u domovini ne odražuju se ovdje među nama mnogo, a niti imade razloga, da se mi ovdje cijepamo i svadjamo radi tamošnjih gospodskih ciganija, usljed kojih sav narod trpi štetu i ne može da napreduje, kako bi trebalo. Naše prilike su ovdje jednake, sve naše organizacije su, više ili manje, dosegle vrhunac i tokom godina biti će skoro i prisiljene, da stisnu svoje redove, da se slože, ako će htjeti da se što dulje održe na životu.

Takovo sjedinjenje svih organizacija Hrvata, Slovenaca i Srba, kad nastupi, biti će samo konačni korak zajedničkog rada, koji je započeo već pred duži niz godina sa pristupanjem Hrvata u slovenske organizacije, Srba u hrvatske, i obratno.

U Americi baš vidimo, kako se razna poduzeća jednake ili slične vrste, sve više sjedinjuju i slažu u jače, veće skupine, samo da mogu što bolje uspijevati i raditi na širnom polju.

Kad smo se već u koječem prilagodili američanskim običajima, kad smo se u mnogočem povelili za duhom i napretkom ove zemlje, treba da poredimo račun i o pitanju sjedinjenja naših organizacija. A to tim više, jer u takovom sjedinjenju svaki dobar član organizacije može da vidi samo jamstvo bolje budućnosti, veće sigurnosti i ljepšeg napretka našeg organiziranog troimenog naroda. Franjo Kolander, član društva št. 26 J.S.K.J.

NOVA DOBA GLASILO
J. S. K. JEDNOTE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

gost. Koliko je list pomagao k napredku organizacije z agitacijskim članki in oglaševanjem, koliko je povzdignil zavest bratstva in tolerance, koliko je pomagal k razvedrilo in izobrazil članstvu, sploh koliko je udeležil namere in nadeje 12. konvencije, tega urednik ne more soditi. Sodba pripada drugim. Gotovo pa je, da je imel dober namen, najboljšo voljo in mnogo iskrenega sodelovanja od glavnih odbornikov in drugih sobratov in prijateljev.

Nova Doba je zdaj tu in zastopniki članstva na prihodnji konvenciji bodo imeli priliko in dolžnost, da ji pregledajo srce in obisti, da ji potrdijo sedanjo smernico ali začrtajo novo. Ne dvomno se bo treba tudi baviti s problemi, kako pridobiti naše mlade, tu rojene člane, da se bodo začeli zanimati za glasilo svoje organizacije. Vpoštevati bo treba tudi dejstvo, da je število članstva od zadnje konvencije narastlo in da se isto v vedno večjem številu poslužuje svojega glasila. Iz tega izhaja, da je treba list izdajati vedno bolj pogosto na šestih ali osmih straneh, medtem, ko je bila zadnja konvencija mnenja, da bo list na štirih straneh enkrat na teden v normalnih razmerah zadostoval. Število članstva raste, dopisovanje od strani društva in članov narašča in s tem naravno raste tudi delo urednika in upravnika, ki je oboje v eni osebi. Ako gradivo v listu ni vselej tako izbrano, kot bi urednik želel, naj čitatelji in delegati pripišejo nekoliko tudi

tem okolnostim.

Urednik, ki je imel čast urejevati Novo Dobo od začetka do danes, želel je, da bi bila kar v največjo pomoč k rasti in vsestranskemu napredku J. S. K. Jednote, in da bi kazala svetu moč, nepristranost in bratoljubje naše organizacije. Trudil se je, da bi bil list tako dostojen, da bi mu bila na stečaj odprta vrata v vsako pošteno slovensko hišo. Prizadeval si je seznanjati starejše člane z deželo, ki smo si jo prostovoljno izbrali za svojo novo domovino, mlajše pa z dobrim in nepokvarjenim narodom, iz katerega izhajajo. Skušal je tuintam prispevati kakšno drobno mrvico k splošni izobrazbi, in včasih razvedriti nagubančeno čelo delavca-trpina z zabavnim spisom. Koliko je v vsem tem uspel — pa sodite vi!

**PETE
MADRONICH**

SLOVENSKI
POGREBNIK

5th Street,
CALUMET, MICH.

Dr. F. J. Klobuchar

SLOVENSKI
ZOBOZDRAVNIK

109 — 5th Street
Calumet, Mich.

Trpežno delo!
Se priporoča!

The New Center Hardware and Tire Shop

16131 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Eddy 5254

Zaloga: Barv, olja, varnišev električnih, sportskih potrebščin.

**J. R. EMERICH,
Farmacist**

ZDRAVILA IN
ZLATNINA

Emerich Building,
Nottingham,
CLEVELAND, OHIO

**R. W. Paterson
Hardware**

(The Winchester Store)

18707 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Zaloga barv, stekla, sportskih in avtomobilskih potrebščin. Mi vpoštevamo vaše obiske.

Benes Hardware Co.

768 East 152nd Street.
CLEVELAND, OHIO

Zaloga sportskih, električnih in drugih gospodarskih potrebščin.

Tel. Eddy 0802

**Acme Dry Cleaning &
Dyeing Co.**

Cor. 152nd St. & Holmes
CLEVELAND, OHIO

Tel. Glen. 5374

Mi se odzovemo vsakemu naročilu ter istega dostavimo na vaš dom.

JOHN ASSEG

15638 Holmes Ave.
CLEVELAND, OHIO

Tel. Eddy 8139.

PRIZNANA MESNICA
IN GROČERIJA.
SADJE IN SOČIVJE.

ANTON BARAGA

15603 Saranac Rd.
Cleveland, Ohio.

SVEŽA MEHKA PIJACA
CIGARE IN TOBAK!

Se priporoča!

THE HUMMER VARIETY STORE

A. PIERCE, lastnica.

Splošna trgovina z igračami, okraski, darili za poroke in partije te ali one vrste, s kuhinjsko posodo in drugimi hišnimi potrebami. Zaloga hmelja (malta), slada, lončenih posod, steklenic in v to stroko spadajočih potrebščin. Se priporočam Jugoslovanom.

760 East 152nd Street
CLEVELAND, OHIO

TONY JERMAN

GROČERIJA — CIGARE — CIGARETE

663 East 160th St.
COLLINGSWOOD, OHIO

**Municipal, Public Utility
Real Estate and Corporation**

BONDS

Your fraternal organizations are
buying bonds from us for
investment.

OTIS & CO.

Established 1899

CLEVELAND

John F. Perko — Representative

DRUŠTVO KRASNI RAJ

št. 160 JSKJ
CLEVELAND, OHIO

Društvo "Krasni Raj" št. 160 JSKJ je bilo ustanovljeno dne 23. maja 1925. z majhnim številom članstva. Ob času svojega obnove je prav povoljno napredovalo.

Društvo apelira na rojake in rojakinje v tej okolici, ki še ne pripadajo nobeni organizaciji, naj se nam pridružijo. Naše društvo nudimo priliko, da stopite pod zastavo JSKJ. Vsak novopristopilci v mladinski ali odrasli oddelek ima pravo pristopnino in zdravniško preiskavo.

Društvo zberuje vsako drugo nedeljo v mesecu ob deseti uri do 11. ure v "Slovenski delavski dvorani" na Prince Ave. vogal 109. 152. ulice na vzhodu.

Nadaljna pojasnila se obrnite na tajnika društva Krasni Raj št. 160 JSKJ.

FRANK URBAS, tajnik,

3839 East 93rd St.,
CLEVELAND, OHIO

Victor Bernot

GROČERIJA in MESNICA

16001 Holmes Ave.
Cleveland, Ohio.

Mi razvažamo vsako naročilo!

JOE FERLIN and SON
GROČERIJA in MESNICA

15416 Saranac Rd.
CLEVELAND, OHIO

Tel. Eddy 8646-W
Dovažamo na dom.

**Slovenska delavska Zadržna Zveza
ob priliki 30-letnice JSKJ
izreka iskrene častitke**

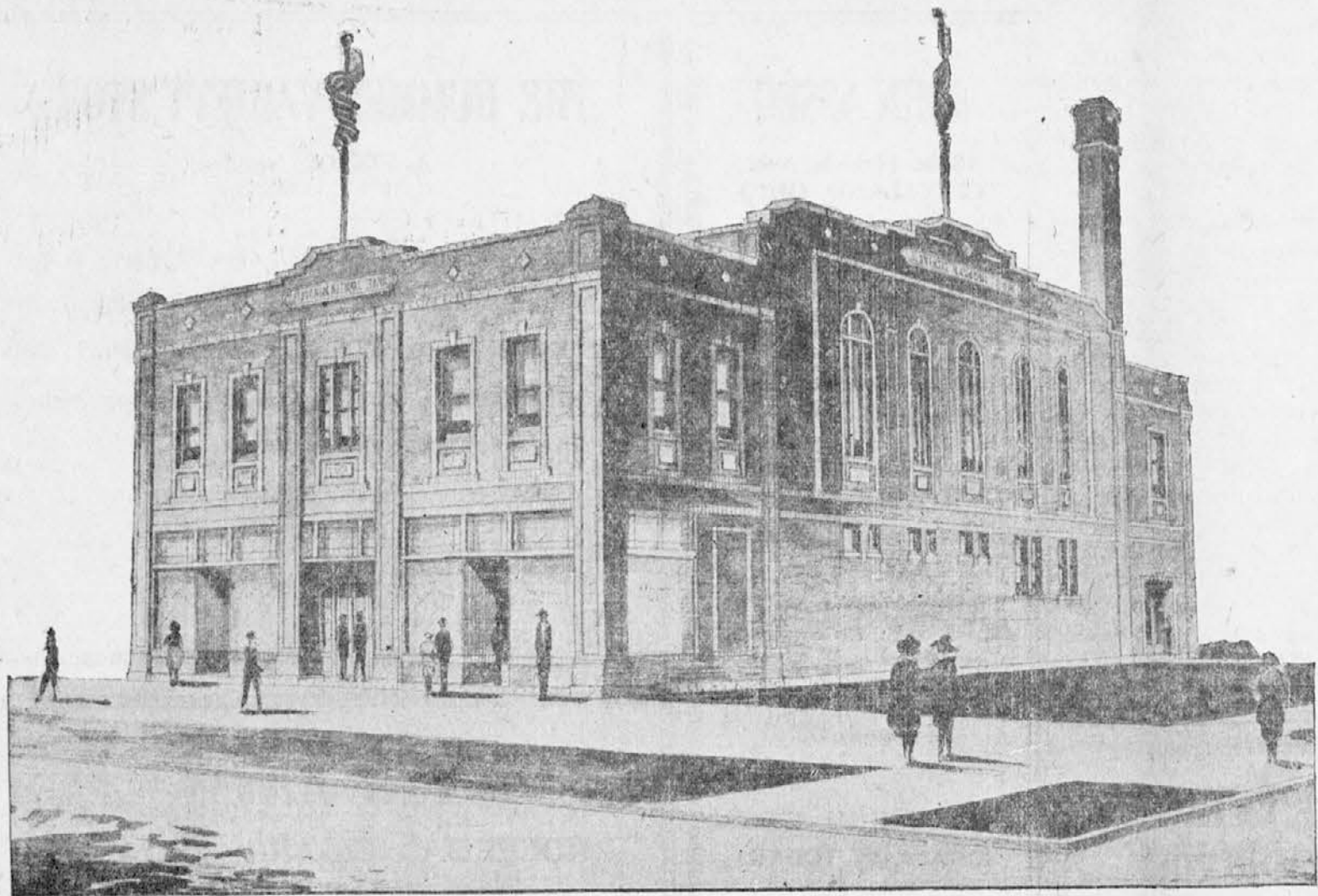
ter želi Jednoti še obilo plodonosnega vspeha v bližajoči bodočnosti. SDDZ se priporoča članstvu JSKJ, da podpira delavsko podjetje.

Glavna trgovina:
667 EAST 152ND ST.
Tel. Eddy 2661

Prva podružnica:
16721 WATERLOO RD.
Tel. Kenmore 1248

Druga podružnica:
6102 ST. CLAIR AVE.
Tel. Penna. 1629

Direktorij in delničarji S. D. Z. Z.
Cleveland-Collingswood, Ohio

Slovenski Narodni Dom v Lorainu, Ohio. — V tem domu je zborovala 12. redna konvencija J. S. K. Jednote in tu je bil sprejet sklep za ustanovitev lastnega glasila.

V OBJEMU LJUBEZNI

Janko N. Rogelj

Zelena Kokra šumi pritajeno in skrivnostno, zajeda škrbaste skale in moči beli prod že leta in leta. Debeli hrastje senčijo njeno vodo, vitki topoli in stožičasti bori stoje ob njeni strugi kot spomeniki njenih dogodkov iz davnih, davnih časov. Vrsta klepetajočih mlinov in hrustajočih žag ustavlja hitečo Kokro, meša vodo z lopatami vodnih koles. Trdni jezovi, poraščeni z zelenim mahovjem, založeni z debelimi skalami in belim kamnom, ti so kakor kazi-poti tekoče vode. Čez te jezove pada, šumi in se jezi slap strmoglavljenih vodnih curkov. Kadar sije sveleto sonce, zaigra pod jezo migljajoča mavrica, pleše po zelenem mahovju, izginja ter se prikazuje kot plaha dekliska ljubezen. Petje žvrgolečih ptic harmonizira s šumenjem bistre vodice in z rozljanjem kravjih zvoncev. In

že je pod večer, ko se igrajo nad tresočimi valčki večerne mušice, takrat se zaganjajo iz molčečih tolmunov gibčne postri in jaki lipani. Kar čofa voda ob takih večerih, ko oživi beli prod ob pesmi sočnih vrb in mladih jelš. Po klancu zaropotajo vodne gare: sodi bobni proti zelenemu logu, sodi stokajo in se solzijo, ko jih vleče utrujeno živinče proti sanja-jočim hišicam. Hlapci in pastirji, dekleta in pastarice, med njimi vaški gospodarji, se zibljejo za vodnimi garami ter se spotikajo ob cestne klanške kamne. Semtertje se oglasi kratek vrisk, zapoje od ljubezni vneto deklet, pesem mladega življenja. Klance oživi ob takih večerih kot velika romarska pot, ki je cesta kmečkega življenja in slika vseh onih, ki so se rodili ob hiteči Kokri, živijo ob nji in mrjejo prav tam, teško in počasi, ko se poslavljajo od svojega neokuzenega raja in svojih svetlih domov.

E, to so vam bili večeri življenja, radosti in petja. Leta in leta brzijo iz večnosti v večnost, dan se nagiba v noči in te zarje, toda pesem kmečkega življenja in njegove ljubezni silaje duška in ognja v eni in isti smeri. Stari kmečki očetje legajo v mrzle grobove, rdeči nagelji krasijo njih gomile, a poleg grobov vstajajo nova življenja, počjo enako pesem, ki je bila zapisana v srce kmečkega življenja. Od življenja ipihana starca se poljubita ob takih večerih z ugašajočim ognjem mladostne ljubezni. Mlada dva gospodarja v nizki čumnati se domislita tistih srečnih dni, ko sta vasačila pod oknom do zgodnjih jutranjih ur. V srh zaigra hrepenenje, sladkost in prijazno sočutje — v poljubu zaplameni odsev tistih molčečih in pozabljenih večerov. Dekleta čujejo in drhtijo za omreženimi okni, prisluškujejo pesmi vaških fantov, ki se zbirajo pod debelo in vejnato li-po, ki kraljuje sredi vasi. Lipe sem zamrje, odmevi kratkih fantovskih vriskov pluskajo do ašes napolsanjajočih in mladih deklincev. Psi zalajajo in utihnejo, stopinje po vaških dvoriščih prebude snivajoče ljubice. Fantje potrkajo na polknice, ljubice molčijo, ker so tako vaje. Fantje vedo za to navado, se smejo na tihem in kličejo: "Dober večer in eno zauber hčer, da bo znala pisat in brat, pa meni odgovor dajat." Ljubice se navidezno zdramijo, vstajajo in šepetajo za dišečimi rožmarini, rdečimi nagelji in zelenimi roženkravti: "Pa ne samo eno zauber hčer, ampak tudi fantiča, ki bo ljubil dekliska."

Potem pa govori ljubezen mladega življenja, mladih dni in razburljive krvi. Luna razsvetljuje, zvezdice pomižkujejo, vetrček pihlja in hladi vročekrvna lica. Ura v vaškem zvoniku bje, a kdo šteje njene udarce. Prvi petelini zakikirikajo, za škrbastim Grintovcem obledijo prve zvezdice, dani se in prihajajoča zarja pozdravlja: "Dobro jutro, fantje, očetje že vstajajo..."

In fantje ne vriskajo ob takem času, zarijejo se v seno, zaspani in zaljubljeni, srečni in

zadovoljni, kakor da prihajajo iz obljubljenega raja in svetih nebes.

Iz ljubljanskega semenišča se je vrnil Pečnikov Jožko. Lep študent je bil, ko je pohajal v gimnazijo. Takrat so dekleta obstajala ob vrtnih ograjah, zrla in drhte za njim. Sicer jim je bil tuj in gosposki, toda kot sin domače vasi jim je vznemirjal mlado deklisko kri. Marsikatera deklet je bila nati-hem zaljubljena v Jožka.

Jožko je bil na počitnicah. Rdeča lica mu je izpila ljubljanska megla, oči so zatemnele v majhnih celicah in nepri-ljubljenih hodnikih molčečega in jetnišnici podobnega ljubljanskega semenišča. Velik je bil, zato se je še bolj poznalo na njegovih licih. Tudi njegove bele roke so se pusušile v tem kratkem času. Zamišljen je hodil po dvorišču, stopil v sobo in čital ure in ure. Njegovo mater je zaskrbelo, oče ga je spraševal, sestre in bratje so se menili s težko slutnjo. Na skrivnem so šepetali o njegovi učenosti in njegovem svetem poslu, za katerega se pripravljala njih ljubljene. Včasih bi mu radi povedali, kaj jim je na jeziku, toda tudi njim je postal nekako tuj in nepristopen. Kaj mu hočejo pripovedovati, ko je učen in zamišljen v študije, katerih oni ne razumejo. Prav vsa hiša trpi, toda vzroka ne morejo zaslediti.

Vsa vas je ponosna na Pečnikovega lemenatarja. Pogovarjajo se že o novi maši. Še tri leta, morebiti samo dve, fant se dobro uči, pa mu bo škof dovolil. Takrat postavijo mlaje, okinčajo cerkev — v zvoniku bo potrkavalo kot v Veliki noči. Prav vsi vaščani bodo čutili to srečo, eh, to bo veselja, sreče in zadovoljnosti.

Jožko je mislil drugače. V njegovem srcu je ostala narava nepokvarjenega kmečkega fanta, ljubezen do domačih njiv, širnega polja in pesmi nedolžnih deklincev. Leta so tekla mimo njega, ko je študiral, trudil se je po gimnazijskih klopeh, toda vsa učenost mu ni iztrgala iz srca tiste ljubezni, katero je imela slehernna duša njegove priproste vasice. Ko je bil mlad, je pasel živino in pel v skrivnostnih večerih. V svetlih večerih je bdel ure in ure. Do spanja mu ni bilo, ko se je oglašila prisrčna fantovska pesem o zaljubljenem deklisku. In mislil je takrat: Ko postanem fant, stopim med nje ter jim zapojem pesem, veliko in drhtečo, pesem o ljubezni, ki kliče v mojem srcu. Svetla poletenska noč bo okoli mene, nagelji in rožmarin bodo cveteli za njenim oknom, jaz pa stopim do nje ter ji povem o radosti mo-

jega srca in hrepenenju svoje duše. Razjasnim ji v besedah zaljubljene harmonije in očarujoče sreče; nasmejem se ji v obraz, zarudela bo ter se po deklisko branila. Toda jaz jo poljubim in pritisnem na srce, vzdihnla bo bojazni ter prikri-vala dekliske sanje.

Kar je mislil v mladosti, to ga je spremljalo v ljubljansko semenišče.

Samčeva Ančka, hči bogatega kmeta, je tudi pohajala v šolo. Naši kmetje so že gledali na to, da so se hčere malo privadile gosposkim razmeram, kuhin in postrežbi. Kdor je imel denar, to se pravi, kdor je bil tudi veljak v vasi, ta je gotovo poslal hčer, vsaj eno, če ne več, v mestne šole, seveda z izgovorom, da ji saj ne bo treba letati na polju. Nazadnje pa se lahko dobi kakšnega mestnega uradnika. Gospa ji bodo rekli, pa med gosposkimi ljudmi se bo sukala.

Toda resnica na svetu je ta, da se ljudje istih težko srečujejo v življenju. Med njimi je tajna vest, nerazumljiva, toda vabeča in močna. Srce se približa srcu, zaplameni sočutje in tiha izpoved. Srca se priraste k srcu, vez postaja krepkejša in večja; družijo jih ljubezen, večna in nerazdružljiva. Trpijo ta mladostna srca, krvavijo in hirajo pod težo drugih ljudi, ki črtajo pota mladim ljudem. Toda boleča srca vstrajajo, ljubijo in jočejo v solzah tistega objema, katerega jim je preskrbel od vekov zapisan zakon — neumrljiva ljubezen.

Ančka je ljubila Pečnikovega Jožka, on je ljubil njo. Iz otroških let sta se poznala, pohajala sta skupno v vaško šolo, pozneje sta se sestajala na počitnicah. Očitne ljubezni ni bilo med njima, ampak sočutje je bilo tako veliko in odkrito, da sta vedela sama, ne da bi pravila to drug drugemu. Priprosti vaščani niti mislili niso o tem, posebno tedaj ne, ko je Jožko stopil v semenišče. A čutila sta mladca, dvoje krvavečih src je molilo v tihosti, trpeli in hirali dan za dnem.

Voda Kokra brzi, skače in šumi po strugi belega proda med čeri razpadlih skal, dokler jo ne popije valeča Sava. Gozd šumi večerno pesem, polje spi ob pesmi božjega volka. Pod vrbo, ki se je nagnila nad močnim žagarjevim jezom, ste se pravkar srečali dve srca mladih zaljubljenec.

"Ne združuj, ločitve sedaj so časi," pravi Prešern v Krstu pri Savici.

"Tako je rekla Bogomila svojemu Črtomiru," vzdihne Ančka.

(Dalje na 5. strani)

FIRST NATIONAL BANK OF CALUMET

BANKA USLUŽNE POSTREZBE

Hranilne vloge se obrestuje po 3%. Varnostni predali na razpolago. Pošiljanje denarja v Jugoslavijo in druge države, po najnižjih cenah.—Pridite in prepričajte se!

MERCHANTS & MINERS BANK

CALUMET, MICH.

Poštena in sigurna banka.
Tukaj naložite vaš denar.

Glavnica: \$200.000.00.
Preostanek: \$200.000.00.

Točna in zanesljiva v bančnih poslih.

THOMAS SHEA

OAK AND 5th STREET

POGREBNIK
CALUMET, MICH.

Se priporoča Slovincem!
Postrežba po dnevi in ponoči!

Phone: Urad 300—Rezidenca: 40

Čestitke k vaši 30-letnici:
Dosti sreče in vspeha v bodoče!

PAUL M. SHALTZ

JAVNI NOTAR

Cor. 6th and Portland St. Calumet, Mich.
Se priporoča Slovincem in Hrvatom.

Vertin Bros. & Co.

NAJVEČJA IN SLOVENSKA TRGOVINA
V CALUMET, MICH.

Naše geslo: Dobro blago — zmerne cene. Polna zaloga — velika izbira moške in deške obleke, ženske oprave in vseh potrebščin za hišo.

Se priporočamo v bodoče:

VERTIN BROS. & CO.

Calumet, Mich.

JOSEPH GRICHAR

SLOVENSKA MESNICA IN GROCERIJA

5th Street, Calumet, Mich.

Phone: 564.

—Dobra postrežba—

STRUCEL'S MARKET

CHARLES STRUCHEL, Prop.

Hecla Street, Laurium, Mich.

Najboljše meso in grocerijsko blago prodajamo mi našim odjemal-
cem po čudovito vrednih cenah. Naša trgovina je vredna pravga
imena—kjer se lahko kupuje, zato mi nikoli ne obdržimo našega bla-
ga, ampak ga sproti prodamo.

POZOR SLOVANI!

Ako želite izvrstno kosilo s prvovrstnim svežim mesom ali z okusnimi kranjskimi klobasami, ako hočete sveže in zanesljivo grocerijsko blago, potem dobite to le v naši trgovini s prijazno postrežbo.

KASHAR & OCEPEK

Broadway cesta
GILBERT, MINN.

Phone: 240.

INDIHAR INSURANCE AGENCY

Indihar Bros.

LIFE, FIRE, AUTO and CASUALTY INSURANCE

GILBERT, MINN.

JOHN KASTELITZ

MESNICA IN GROCERIJA

Imam veliko zalogo vsakovrstnega grocerijskega blaga, in vse, kar spada v mesarsko obrt. Se priporočam vsem gospodinjam v Bear Creek-u in okolici. Dovažam na dom.

BEAR CREEK, MONT.

(Phone 219 R-2)

JOHN KASTELIC, lastnik.

BROADWAY GARAGE

D. MOYKYMEN, last.

GILBERT, MINN.

Priporočilo Slovanom:—
Pri meni dobite gazolin,
olje in druga mazila po
zmernih cenah.

V OBJEMU LJUBEZNI

(Nadaljevanje iz 4. strani)

Proti Jožku, "naj izrečem tudi jaz tebi, Jožko." Lemenatar molči. Srčni boj trumi v njegovi duši, bori se in trudi, da bi ga premagal. V sru kljuje in skeli.

Dekle zasledi to veliko bol, pekoč ogenj, ki divja preko njenih src. Ljubi s poštenostjo svojega srca, toda sreča njenega Jožka je njena sreča. Sovražiti ne more; saj kako bi sovražila, če v resnici ljubi. Pomisli na sanje njegove matere, njegovega očeta in vse tisto, kar se je zgodilo v tistem času. Zave se ponovno njegovega stanu, za katerega se pripravlja. Toda Jožko bi bil nečestit, če bi se odločil, da se vrne v življenje, če postane duhovnik, nesrečna bi bila ona . . . In potem, če se ne izpolni ta načrt, recimo, da se poročita in ostaneta mož in žena. Vsa vas bi jih zavajala. Prokletstvo vseh domačih in deških fara bi viselo nad njuno srečo. Bog v nebesih, kaj bi bilo.

Jožko, usoda naše vasi je prečrtala najino pot, ne moreva in ne sme. Ljubiva, kajti tega nama ne odvzamejo. Idi domov, tolaži se, da imaš na svetu srce, ki čuti s teboj ter ti pomaga prenašati to bol. Jaz trpim, toda ob zavesti, da tudi ti trpiš, živim in umiram, svetla si, da ni ločitve v najinih srcih. Ljubi, kakor ljubim jaz, prenašaj to tiho bolest kot moj prečrtani stan, življenje je boj in vztrajnost, življenje je boj in vztrajnost in junaški. Morebiti ne bo potreba dolgega boja . . . jaz že čutim in slutim. Jožko, kako se bliža tisti dan, ko zapoješ novo mašo, se odločiš svetu z mislijo na najino ljubezen, prevzameš breme krute usode in greš po poti življenja s to-le veliko mislijo: "Kaj sem; ljubim v svetle sru, ki je tajna in boleta mama, in ki drži ljudi v posmrtnem življenju . . ."

Jožko se ni nadejal tolike odločnosti od strani zaljubljenega. Njegov nameravani lep je bil ves drugačen, toda bil se je ob pripovedovanju, kakor bi prečul dolgo noč, preleteno s sanjami in težkimi duševnimi boji, tako mu je bilo sru. Zdi se mu, da je srečal rešiteljico svojega bednega življenja, da ji poda roko, se jo klene in ji sledi na potih usode, katero mu je začrtala do dna vašega srca. Roka seže v roko, mehka ljubeznivost lega ne srca, v dušah je sladko in tolažljivo.

"Trdno besedo imaš, moč svoje volje ukazuje najini ljubezni. Prav bal sem se, da si tako in da potrebuješ opore. Tvoja odločnost gre kakor val razburjenega morja. Bojim se, da se ne motiš; toda ti črtas nova pota, jaz ne morem, jaz sem smem in se tudi bojim. No, brez spanja, jutra v molitvi, bližje med bledolichnimi lemenatarji, visoka pokorščina, napovedani posti, premišljevanje in kletanje pred Kristom, to ubija, to pije rdečo kri, mori srce ob misli na tebe, ki trpiš mirno in udano kot brleča večna luč. Velikokrat sem se potapljal v tiho molitev pred božjo Porodnico, prosil tolažbe in miru. Zamaknil sem se v goreče ihtenje in prosil blagoslova od nje . . ."

Toda ti si stala pred menoj, lepša od svetnic in Marije same. Srce je bilo skeleča rana, vank dan pomlajena bolest; srce se je trgalo v dvoje, polovica tebi nji, ki je bila tvoja mati, rešiteljica človeškega rodu. Hodil sem ožten in pobit, trpel sem bogvekaj. Ančka, če si se odločila, če veš, da se ne motiš in ne kališ dekliškega zadovoljstva in svoje velike sreče, Ančka, poslušal te bom in sledil tebi. Z novo močjo bom stopal na trnjevo pot, zadel svoj križ na razboleto stran mojega nemirnega srca. Postal bom duhovnik. Molil bom za te, da ostaneš stanovitna in srečna s kom drugim, ki bo delil isto srečo s teboj, katera je bi-

la namenjena od moje strani. Moja duša preboli to rano v tem času. Biser zakristilizira iz te krvave rane, biser spoznanja in trdnega prepričanja, da naj kmečki sin ostane doma med rožnimi travniki, belimi cestami in ob spavajoči pripovedki naših kmečkih hišic in bistrih vodih . . ."

Roka stiska roko, solza drsi za solzo, krčeviti vzdih vzemirjajo sanjajočo vrbo. Odločitev polaga svoje načrte pred dva mladca ob zatemneli svetlobi skrivajočega meseca. Razbijajoči valovi tekoče Kokre mrmrajo med to prostovoljno prisego tisto večno melodijo, katero jim je dala ta vesoljna narava.

"In ljubezen ostane večna, plemenita in najina. Trpela bom, ker ljubim; do mrzlega groba ostanem tvoja, onstran groba boš moj ženin, vedno in vedno . . ."

Mladec se strese ob misli na mrzli grob, kajti čuti zadušnih diih svoje ljubljene, ki je enak mrzlemu jesenskem vetru. Ob blede mesečini vidi tresoče ustnice, upadajoča lica in v solzah potopljene oči. Ona pa stoji pred njim kot ovenela roža jesenskih vetrov, premagana in umirajoča, toda zmagovalka tistih sanj, katere ji je cepila v kri in meso njena mati: Ljubi kmečkega fanta, poroči se z njim, toda odbrani božji namestnik naj služi Bogu. Če je li ta vera prava in zveličavna, ne vprašuj; je li ljubezen sveta ali večna, molči in veruj, kajti svetlinje tvojih očetov naj ti bodo dražje pred vsemi zahtevami mladostnega srca. Če podležeš v boju z ljubeznijo, — umri; če zatajiš in ubiješ mladostno ljubezen, — živi in se veseli, čeprav je človeška vera zatiralka večnih, naravnih zakonov.

"Ančka, v objemu ljubezni živiva in umirajva."

Telo je drhtelo ob telesu, ustnice ob ustnicah. Solze so namakale vroča obličja, vzdihli so dušili poslovalne besede.

Ločila sta se v tihi noči ter šla vsak na svoje mučno življenjsko romanje.

Čas celi rane, čas jih odkriva in odpira. Oče čas ne pozna trpljenja, njemu je danes, kar se je zgodilo pred milijon leti. Kratka je človeška pot, veliko krajša kot si jo predstavljamo. Leta v prihodnost so dolga, da jih komaj dosega naša misel; leta v preteklost so kratka, da jih menjamo z meseci in tedni. Bolest ene minute primerjamo z urami in dnevi, bolest dolgih let skrajšamo v ure. Kar mine, je minulo, tudi cene ne poznamo več. Mi živimo le danes, in do drugega dne dopoldne, kaj je bilo včeraj, to rajši pozabljamo, kakor pa bi zapisavali. Toda ostaja le eno, in to je izprememba, ki pa je tudi tako lična, da iščemo vzrokov v včerajšnjem dnevu.

Samčeva Ančka je umrla kmalu potem, ko je pel novo mašo Pečnikov Jožko. Ljudje so pripovedovali, da se prehladila, ko je prala v ledeni vodi. Dobila je jetiko ter odšla v večnost. Pokopal jo je blede in suhi duhovnik, njen ljubimec. Rekli so, da je jokal pri pogrebu, roke so se mu tresle in lezel je v gube. Pravi jesenski dan je bil, mrzel in strupen veter je pihal, da so šklepetale ustnice slehernega pogrebca.

Po pogrebu je odšel Jožko v faro, kjer je služboval kot kaplan. Kmalu potem je dospela vest, da je hudo bolan ter da se vrne domov. To je bila njegova edina želja.

Nežno negovanje ga je spravilo na noge. Zopet je bral mašo. Vaščani so migali z glavami, ko so ga srečavali na poti v cerkev. Kal boleznij je utisnila svoj pečat, rumena jetika je računala z dolgostjo njegovega življenja.

Zgodnja pomlad je prihajala v deželo, ljubka in prijazna, da so postali radostni kmečki

obrazi. Tudi Pečnikovemu Jožku se je zazdelo v gotovih dneh, da je veliko boljše zdravje. Zagorelo je v njem življenje, kakor plamen pojemačoče petrolejke. Ogrnil si je ob takih časih svoj havelok in stopil na pokopališče. Ustavljal se je čestokrat ob križu, kjer je bilo zapisano: Tu počiva Ančka Samčeva . . . Vaščani so opazovali take obiske ter mislili: "Ne preboli, za njo pojde; rad jo je moral imeti . . ."

Nekaj tednov potem je prišel usodepolen dan. Pri maši mu je prišlo slabo, padel je pred strežnika. Odnegli so ga na dom, kjer je nekaj dni potem umrl. Pred smrtjo je povedal materi svoji, da gre k nji, katero je pokopal s solzami v očeh, katero je tako srčno ljubil. Zajokala je mati, jok je objel hišo, v črno je bila zavita vsa gorenjska vasica.

Pokopali so ga na vaškem pokopališču, tam pred cerkvenim udom. Polčili so ga tako, da gleda po drugih umrlih sovaščanih, kakor je že to navada.

Kristalno odsevajoča in zuboča Kokra se peni med sivimi skalami. Nad njo, ob robovih in pomolih, razjedjenih pečini gnezdijo črne vrane. Jate črnih vran obletava bližnji gozd, Šmarjetna gora je nagnila zeleno kapo, sv. Jošt je počenil za njenim krilom. Na vzhodu kraljuje obrkrani Grintavec, Kočna, Greben in Kravac, vsi v čarobni svetlobi zahajajočega solnca. Južni veter piše od sorškega polja, preko Save in te ljubke in moje vasi, ki je obsejala na bregovih poslavljajoče Kolpe. Že pada prvi mrak kot prozoren pajčolan, da je zatemnelo jabolko cerkvenega zvonika. Hišice se stiskajo med sadne vrtove, iz dimnikov se vali belosivi dim. Njive se prazni, ledine in log se poslavljajo od vaških pastirjev, poljska pota ožive. Razpršena procesija veselih kmetov se pozdravlja za ozarami, hiteča proti hišicam in bajticam. V vrhovih sadnega drevja se zgane mali piš, krone trdnih hrastov vabijo nočni zefir, srčasto listje je slokih topolov zamiglja, male jelše in rumenokožne vrvice se stiskajo k tlom, iglasti bori stoji kot temnozeleno piramide. Noč pogrinja svoj črni plašč, tajnost prihajajoče temnine zaleze v srce slehernega vaščana. Tam nad jezom, doli pri stari vrbi se oglašja gova, da sleherni pomisli, kdo neki gre od nas, iz naše vasi, tja na pokopališče. Pa zadrobi v grmovju slavec, tako lepo in čudotvorno, da zaigra srce mlade devojke ter misli na poroko . . ."

Stara vrba nad žagarjevim jezom je ovenela. Zelenih vej je vsako leto manj, a suhe se lomijo in padajo v vodo. Tudi deblo je postalo hromo na eni strani, dasi je imela dosti rodovitne zemlje in moče. Od sta-

rosti se je nagnila na stara leta ta vrba do svežih valov. Suhe veje pomaka v gladino brčeče vodice ter skuša osvežiti zadnje pojemačoče življenje. Trudna se zdi večernemu popotniku, v katerem je zavrelo pomladansko življenje, beži od nje ter si poišče vrtnec zaplamele ljubezni. Le starček, opirajoč se na palico, počije pod njo sladke in mirnejše, kajti sorodna sta si v številu poznih let.

V jasnih in tihih junijskih večerih, ko svatuje od življenja omamljeno zelenje, takrat zasajna napolsuha vrba o tistem prečudnem večeru, ko je slišala besede: "Ob objemu ljubezni živiva in umirajva."

O, TE OČI
(Spisal A. J. Terbovec).

Ivan je mlad, zabaven fant, star komaj nekaj nad triindvajset let. Edino, kar bi mu človek lahko očital, je njegova lahkomiselnost; sicer je pa najboljša dušica. Mehke ovratnike nosi, bujne lase na prečo sredi, in kadi cigarete. Oči ima tiste vrste, kot jih imajo ljudje, ki si z lahkoto dobe prijatelj svojega in drugega spola.

Vselej sem vesel, kadar se snidem z njim, ker vedno si imava povedati dovolj zanimivosti, oziroma dogodkov, ki se vsaj nama zde zanimivi.

Junijsko solnce se je skrilo za smreke, kakor da se hoče sramežljivo preobleči za kopanje v Pacifičnem oceanu. Po kratkem izprehodu sva sedla z Ivanom na klopici malega mestnega parka. Pod nama v dolini se vije reka Willamette, tuintam pridrsi po njeni gladini mal canoe z zaljubljenim parčkom. Po bližnjih črešnjah pojo kosi svoje večernice, v daljavi, tam na desni se vidi veličastna gora Hood, vsa pokrita s snegom, okoli naji cveto duhteče junijske vrtnice.

Pogovora nama je bilo nekoliko zmanjkalo. Jaz vlečem poglaslo cigaro, Ivan si nažiga cigareto. Naenkrat se domislil:

"Slišiš, Ivan, veš kaj se mi čudno zdi? Tak fant si, dobro pozicijo imaš, radi te imajo povsod, deklet je tu kot maka na polju, in še kakšnih, čudo prečudno, da te še nobena ni spravila ob zlato prostost! Saj ti ne želim tega, bogovi vedo, da ne, vsaj zdaj še ne. Mlad si še in nič ni lepšega na svetu kot svoboda in mladost. Vendar se čudim, da te dozdaj še ni smrtno ranil Amor, bog ljubezni."

"Temu so vzrok same ženske oči," se zasmee fant.

"Ej, beži, beži," odvrnem s smehom, "tega mi pa ne boš natvezil. Saj so vendar dekliške oči tiste, v katere se skrije nagajivi Amor, da pošilja od tam svoje ognjene strele v srce."

(Dalie na 6. strani)

The Wonder Store
LEON BANEN, lastnik
Chisholm, Minn.

Zenske, moške in otroške obleke in spodnje perilo vedno v zalogi po zmernih cenah.

Peoples Department Store
Cor. Lake & Second Ave.
CHISHOLM, MINN.

Mi imamo vedno posebno nizke cene na vseh oblikah in čevljih. Pridite in oglejte si našo trgovino!

RANGE TEA CO.
FRANK FURLAN, lastnik
CHISHOLM, MINN.

Kadar potrebujete dobro kavo, obrnite se na naše ime.

HITI STUDIO
SLOVENSKI FOTOGRAF

211 First Ave. So.
Chisholm, Minn.

Lepa slika—še lepši spomin.

Slovinci to upoštevajo.

ANTON PLUTH
GROCERIJSKA TRGOVINA

200 W. Lake St.
Chisholm, Minn.

Sveže in čisto blago, dobra in točna postrežba, vedno v priporočilo našim Slovincem.

CHISHOLM STATE BANK

BANKING and INSURANCE
CHISHOLM, MINN.

Na tej banki poslujejo tudi v slovenskem jeziku.

F. W. Hurt, blag. M. L. Sever, pomož. blag.

FRAN MEDVED

410—3rd Ave. North
CHISHOLM, MINN.

PRIPOROČAM SVEŽE GROCERIJSKO BLAGO!

Telefon: 238-W.

PEOPLES MEAT and GROCERY
FRANK CENTA, lastnik,

301—1st Ave.
Chisholm, Minn.

SVEŽE IN SUHO MESO, GROCERIJSKO BLAGO,
VSE PO PRIVLAČNI CENI!

BALKAN CLOTHING STORE
M. BAICH, lastnik,

221 N. Lake St.
CHISHOLM, MINN.

Telefon: 48

Edina Jugoslovanska trgovina z moško in deško obleko v Chisholm, Minn.

GANDE & BIŽAL

325 W. Hemlock St.
CHISHOLM, MINN.

Vedno na razpolago sveže ali suho in prekajeno meso.
Se priporočamo!

Miners State Bank

CHISHOLM, MINN.

Se priporočamo Jugoslovanom v Chisholmu in okolici za hranilne vloge, čekovni promet in zavarovalnino.

Frank Gouze, blagajnik.

POZDRAVLJAMO VSE DELEGATE J. S. K. JEDNOTE
TER JIM ŽELIMO VELIKO VSPEHA PRI ZBOROVANJU
ZA NAPREDEK VERE IN NARODA!

FIRST NATIONAL BANK
CHISHOLM, MINN.

G. L. Train, predsednik, J. Osbolt, blagajnik.

JACOB POTOČNIK
CENTER, PA.

Telefon: Unity 169 R-22

Član dr. št. 33.

Poznana grocerijska trgovina in mesnica, kjer se dobijo prave in okusne kranjske klobase.

ANTHONY E. OBLACK
CENTER, PA.

Telefon: Unity 169 R-31.

Član društva št. 33.

Zastopstvo za prodajo Chrysler in Chevrolet avtomobilov. Velika zaloga vseh avtomobilskih potrebščin.

Prodajamo in dovažamo tudi premog na dom.

JOSEPH PIUKMain Street
NORTH BESEMER, PA.

Član društva št. 33.

Telefon: Unity 9051.

Trgovina s svežim in prekajenim mesom, grocerijskim blagom in čevlji. Dovažamo tudi premog na dom. Preiskusite naše blago in postrežbo.

MARTIN KUMARMain Street
UNIVERSAL, PA.

Član društva št. 33.

Telefon: Unity 127.

Se priporoča za nakup oblek, čevljev in "Easy" pralnih strojev!

FRANK PAULAKOVIČ
TRGOVINA Z ŽELEZNINO

45 School Street, Universal, Pa.

Telefon: Unity 111 R-3.

Velika izbira barv, varnišev, steklenih izdelkov, električnih in drugih gospodarskih in hišnih potrebščin, kakortudi "Universal" pralnih strojev.

TOMAŽ PREVIČ45 School Street
UNIVERSAL, PA.

Član društva št. 33.

Telefon: Unity 111 R-12.

Trgovina z grocerijskim blagom in čevlji, s prekajenim mesom in drugimi potrebščinami. Se priporoča rojakom.

City Tel. 5437-B

JAKOB BRENCIC172 — "F" Street
JOHNSTOWN, PA.SLOVENSKI STAVBENIK IN PRODAJALEC
ZEMLJIŠČ

Kadar potrebujete človeka v tej stroki, je on najbolj zanesljiv.

JOSEPH VIVODA
B & O RESTAURANT103 Franklin Street
Johnstown, Pa.

Beel Tel. 572-J.

O. TE OČI
(Nadaljevanje iz 5. strani)

ca hrabrih mladeničev."

"To je vse prav in dobro," pravi Ivan, "toda gotovo se spominjaš, da smo se, kot mali paglavci v šoli učili, da pozitivna in negativna elektrika druga drugo uničujeta."

"Pa kaj ima elektrika pri tem za opraviti?" se začudim. "Kaj pa sanjaš? Jaz te ne razumem."

"Počakaj, da si nažgem cigareto, in vse ti povem, da boš dobro razumel," se zasmije fant. "Ne boj se, ne bom te mučil s kakšno suhoparno razpravo o elektriki. Opisal ti bom samo tri pare oči in tri golobice, pa boš vse razumel brez svetega duha in običajnih golobov."

Popravi se na klopici, da bi sedel kolikor mogoče udobno, pošlje par oblakov dima umetniško skozi nos, nakar mi pokaže prijazno belo hišico, na kakšnih pet blokov oddaljenem gričku:

"Vidiš, tam-le živi Daisy. Saj si jo že videl. Lepe kostanjeve lase ima, majhen, špičast nos, kot mlada miška, bradico tako ljubko, kot je ni imela niti Kettejeva izvoljenka, in gibčna je kot ververica. Oči pa, kot sama gromska strela, ki zažge in zapali vse, kar je količkaj sposobno, da se vname. Iz njenih plavih oči švigajo plameni tako čudoviti, kakor tam na križpoti, kjer gre zakladi, in vsipljejo se iskre, kot iz mogočnega kresa. Kadar se snidem z Daisy in jo zrem v iskreče oči, bi prisegel, da ni lepših na svetu, dasi mi zapalijo vso notranjost. Požar vihra včasih dolge dneve in ni ga od nikoder svetega Florijana z golido vode."

"Kadar pa ni več za prestajati in postaja nevarnost resna, takrat pa ponavadi slučaj nanesse, da se srečava z Justino. Tudi njo si že videl, pa se najbrž ne spominjaš. Tam gori za ono skupino smrek je hiša njenih starišev. Justina je pridna in pametna deklica. V tovarno hodi, potem pa še starišem kaj doma pomaga, ali pa čita. V splošnem je bolj tihe narave, drobnih udov, toda precej visoka. Lase ima tiste barve, ki ni ne zlata, ne srebrna, ampak vsake nekaj. Yes, pa usta! Ali si že videl, kašno zarezo je napravil krajcar v rdečeličnem pirhu, ko smo jih sekali o Velikinoč? Vidiš, prav tako majčkena usteca ima! In oči, velike, otožne, zelenkasto modre. Čudovito lepe so te oči, ali kakor hitro se zazrem vanje, ugasne v prsih divji plamen, srce pa zaplava v solzah, sladko-otožnih. Vsak pogled je kot sladka, tiha tožba, kot očitaneje ljubeče matere, ki kara otroka in ga ob enem boža po obrazu z mehko materinsko roko. Tako sladke so te oči, in vendar je v njih toliko solz, da bi zalile vso dolino. Kadar me tako-le sladko očita-joče pogleda, prosil bi jo odpuščenja za vse grehe sveta, dasi jih nisem kriv, poljubil bi pobožno te sladke otožne oči, ta mala usteca, molil bi z njo, h kateremu bogu bi hotela, in plakal, plakal grenko-sladke solze, brez konca in kraja. Srce, plavajoče v sladkih solzah, postane mehko, kot zrela hruška, in takrat je največja ne-

varnost, da omagam, se vržem tej tožeči grlici v naročje, zajokam z njo kot otrok in izgubim svojo svobodo."

"V takem štadiju me navadno zaloti moj gospodar in mi kar naravnost pove, kako neznanosko slabo izgledam, in da moram iti za par dni na farme za oddih. Po tri dni dopusta, včasih tudi več, dobim tako kar brez vprašanja. Da mi mož dobro želi, vidim iz tega, ker mi dneve dopusta vselej plača. Razume se torej, da hvaležno vpoštevam njegov nasvet."

"Pa pridem na farme, tam sredi smrekovih gozdov, tam, kjer se je pravkar razcvetela lepa Rosie. Škoda, da je ne poznaš, ker je v resnici roža svojega okraja. Po postavi je rajše mala kot velika, lepo zaokroženih udov, kar se posebno dobro opazi, kadar sede na stolček, da pomolze tri ali štiri krave. Njeni bratje in sestrične pomolzejo ostale. Pa tudi v kuhinji, na vrtu ali pri klavirju jo je prijazno videti. Deležna je bila dobre mestne izobrazbe, vendar je ostala pristna hčerka farme, polna svežosti in zdravja. Nekoliko zagorela je v obraz od solnca, kar se ji zelo dobro poda, in njeni lasje so temni, kot samo polnoč."

"Njene oči pa so pravi studenci smeja. Smeje se vse njeno mlado bitje, smeje se vse okoli nje, obraz njen se smeje jasno in prostodušno, kot solčna roža vzhajajočemu solncu, najbolj pa se smejejo njene oči — oči, črne kot čuri-muri, oči, kot dva črna demanta. Biseri smeja kipi preko belih zobkov, poigrava se na jagodno rdečih ustnahn, in plava v zraku, kot roj metuljkov. Trepetajoči žarki smeja, ki se vsipljejo iz črnih oči, ne žgejo, pač pa ščegetajo tako vztrajno in negajivo, da se moraš smejati, če si živ, dasi ne veš zakaj. Te smejoče oči bi menda spravile v smeh tisočletno mumijo."

"Če pade njen pogled na polje, priklonijo in nasmehnejo se travne bilke, marjetice in mak, če splava po smrekah, zatrepečejo te v sladkem nemiru, če zablodijo med kokoši na dvorišču, zapoje petelini, pute in järke pa jim pomagajo po svojih najboljših zmoglostih. Ko se zazrem v Rozikine oči, ta neizčrpni vrelec smeja, pozabim, da je še pred nedavnim časom divjal silni ogenj v mojih prsih, pozabim, da mi je nato plavallo srce v solzah, in smejem se brez konca, navidezno brez vzroka. Vse moje morebitne resne misli in nameni se potopijo v smehu."

"Ko mine čas dopusta, se prismejem v mesto — še vriskal bi, da se ne bojim policajev — gospodar se zasmije, potrka me po rami in pravi: 'Ali ti nisem dejal, kako ti bo koristilo par dni oddiha na farmah! Zdravje in svežost kar kipi od tebe in radost ti bliska iz oči.'

"Smeh, ki so ga pustile v mojih očeh smejoče črne oči lepe farmerske deklice, prime se kmalu še ostalega osobja, in zdi se, da je v trgovino, kjer delam, posijalo solnce."

"Ta igra se ponavlja v nedoločenih presledkih — in zdaj veš, zakaj sem še sam. Vzrok je v tej čudoviti različnosti in lepoti dekliskih oči."

Prijatelj je utihnil in se za-

gledal v košate javorove veje, med katerimi so se svetlikale kresnice. Na ustnih in v očeh pa mu je igral nasmeh, in meni tudi. Tako daleč so tiste oči, ki sipljejo smeh, a njih moč ne pozna časa, niti razdalje."

Mrak pleza polagoma v dolino, kjer počiva mesto, lahen večerni vetrič šepče med javorovim listjem in duh žarnih vrtnic se meša z vonjavo cvetličnih akacij. Kos na črešnji je končal svojo večernico, in se kot misel spustil doli k žuborečemu potoku, kjer je njegovo gnezdo."

Tudi midva sva se odpravila proti domu, zatopljena vsaki v svoje misli. Jaz sem še pozno v noč premišljeval o očeh, ki plakajo, a so kljub temu tako lepe v svoji tožnosti, o očeh, ki sipljejo iskre, in so vsled tega tako zapeljivo krasne, in o očeh, ki se smejejo kot sama pomlad, in so radi tega tako sladke, da se jim v odgovor smeje ves svet. Da, tudi jaz sem že srečal take oči. "Kje in kako, vem jaz samo!" O, saj pravim: te oči!

NAŠI SEVERNI ZVEZDI

J. S. K. J. ob 15-letnici obstanka in povodom IX. glavnega zborovanja.

Tam na severnem obzorju Zvezda zasijala je; Njen se svit ob našem morju In povsodi vidi že.

Zvezda nova zamigljala Si dobrotno iz neba; V Minnesoti prikazala, Kjer to zvezdo vsak pozna.

Let petnajst že jasno siješ, Let petnajst Tvoj greje žar. — Bratsko nam ljubezen kliješ, Si naš up tolažbe dar.

Zvezda mila si Jednota Naša tam vstanovljena; Bratom Júga si dobrota, Polna blagrov ti si vsa!

Če nesreča kdaj se zglesi, Tare hišo žalost, glad; Tvoji tolažilni glasi, Ji pomagajo do nad.

Solz Jednota utešila, Si številno že do zdaj; V stiski bratom priskočila, Pripomogla si dokaj.

Danes srce marsiktero, Te blagruje in želi: Da ohranila bi vero V pravi slogi bratovski.

Čuva Bog naj tebe leta, Mnoga krepko še tako; Pot začrtana pa sveta, Naj ti vidna lahka bo!

I. Z.

V New Yorku, 4. sept. 1913.

JOHN JEREBMain Street
Universal, Pa.Telefon: Unity 107 R-1.
Član društva št. 33.

Priporočam našim rojakom sveže in okrepite mehke pijače!

FRANK TERCHEK104 Latimer Ave.
STRABANE, PA.

Splošno prevažanje, vozimo premog in selimo pohištvo.

Tel. 743-R

FRANK MIKEC

GROCERIJA

Tel. 118-W

Strabane, Pa.

FRANK PRISTAVEC
BON-AIR, JOHNSTOWN, PA.TRGOVINA Z MESANIM BLAGOM, MESOM IN
KRMO ZA ŽIVINO. S TOČNO POSTREŽBO.
SE PRIPOROČAMO ZA OBILEN OBISK!

City Tel. 4001-L

City Tel. 4157

John Kukovitz330 Greve Street
CONEMAUGH, PA.

Naše geslo: Sveže in čisto meso, dobro in snažno grocerijsko blago z hitro in zadovoljivo postrežbo. — Dovažamo na dom.

FRANK PUSHNIK46 Main Street
CONEMAUGH, PA.

GROCERIJA in MESNICA

Se priporoča Slovincem za obilen poset.

VID ROVANŠEK

334 Greeve Street, Conemaugh, Pa.

SLOVENSKI KROJAČ,

ki vam napravi obleko, da bo pristojala ter se dobro nosila. On tudi čisti, lika in popravlja obleke.

JOSEPH HUDOKLIN

42 Hezel Street

(FRANKLIN), CONEMAUGH, PA.

MESNICA IN GROCERIJA

kjer dobite zdravo in čisto blago, hvalevredna postrežba in slovenska trgovina.

City Tel. 4177-B

IVAN PAJK24 Main Street
CONEMAUGH, PA.

Najbolj poznana trgovina z zastavami, regalijami in drugimi obrednimi potrebščinami. — Zaloga gramofonov in plošč v vseh jezikih. — Trgovina z demanti, pristani, urami ter drugo zlatnino.

ANTON SMREKAR76 Latimer Ave.
STRABANE, PA.

Modna obleka pride le iz moderne krojačnice!

L. G. BRADACH

ELEKTRIČNI PODJETNIK

109 Latimer Ave — Strabane, Pa.

Prost proračun za vsakojako delo.

Cherne & Anderson

211 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Telefon: 65-W.

Napeljavo vodnih in drugih cevi najbolje napravimo MI!

Čestitke ob 30-letnici vaše Jednote!

RANCE HARDWARE and FURNITURE CO.

The Winchester Store.
EVELETH, MINN.

MATT PRIMOZICH

51 Grant Ave. — Eveleth, Minn.

Telefon: 415

Trgovina z mesom, grocerijskim blagom, čevlji in drugimi gospodarskimi potrebščinami.

AUGUST PACIOTTI

GROCERIJA IN MESNICA

512 Hayes St., Eveleth, Minn.

Telefon: 239

Zaloga premoga in drv.

EVELETH AUTO CO.

DAN POZNAVNOVIC, poslovodja

416 Grant Ave. — Eveleth, Minn.

Telefon: 177-W

Zastopništvo Chrysler avtomobilov.

ČESTITKE VASI JEDNOTI IZREKA

THE PLAY SHOP

Eveleth, Minn.

Oglejte si zalogo gramofonov, glasovirjev in drugih godbenih instrumentov.

PERRY JEWELRY CO.

Eveleth, Minn.

Pridite k nam, kadar kupujete demante, ure in drugo zlatnino!

IVAR NIEMI

611—613 "A" Ave. — Eveleth, Minn.

Mi prodajamo na drobno in debelo meso, grocerijsko in drugo mešano blago po izredno pravih cenah.

Telefon: 434.

"JEZERO BREZ DNA"

(Joseph A. Mertel)

Kakor ima vsak človek za nekaj stvari veselja, tako imamo tudi tukaj na Ely, Minn., veselje za lov divjih živali in pa za ribolov, ker v državi Minnesoti imamo 10,000 jezer. Nekega lepe pomladanskega dne se nahitro zgovorimo jaz, moj prijatelj Frank Jershe in pa John Gradišar, da bi šli na ribolov, in res, vse smo hitro pripravili, kar je bilo potrebnega za tako dolgo pot, v svoje nahrbtnike. Vzamemo čoln in jo veslamo proti severozapadu. Na svojem potovanju, akoravno nismo še sami znali, kam da bomo prišli, smo morali zopet čoln prenesti na drugo jezero. Med potovanjem smo videli toliko divjih živali, med krasnimi brezami in drugimi drevesi, katerih se še ni dotaknila sekira. Mojega tovariša Franka je tako mikalo, da bi podrl kako malo srnico ali mladega "moosa," toda ker smo imeli dosti za nositi s seboj, je na prošnjo mene in John Gradišarja svojo namero umaknil in pustil živalice živeti.

Ko gremo tako zopet naprej med velikimi drevesi, dospemo po več dneh do še nam nepoznanega jezera, katero je bilo na prvi pogled kakšnih sedem milj dolgo in pa okrog dve milj široko. Svoje nahrbtnike odložimo in si pripravimo najprvo nekaj za svoje želodec.

Potem se vsedemo v čoln, da poizkusimo svojo srečo, ako je kaj rib v tem nepoznanem jezeru. Tovariš Gradišar takoj spusti vrstico s trnkom, da bi videl, kaj se nahaja v tem jezeru. Polahko spušča svoj trnek v vodo, toda ni mogel vedeti, kako globoko je to jezero. Naenkrat pa nas nekaj stresa, da bi se bili kmalu prevrnili in vrstica s trnkom je šla pod vodo. Veslamo takoj h kraju, da dobimo bolj močan trnek in vrstico.

Tovariš Jerše ima vedno, kaj močnega s seboj in tako je imel tudi tedaj močno vrstico, da bi tudi konja držala. Toda kje bomo dobili pa močan trnek? Kmalu dobimo kos železa, katerega smo na kamenu skrivili in tako napravili močan trnek.

Zopet gremo na jezero, da poizkusimo svojo srečo. Ta trnek spustimo v jezero, toda do dna ne doseže, akoravno je bila vrstica približno en tisoč čevljev dolga. Že je zmanjkovalo vrstice, ko nas potrese nekaj iz vode, kakor bi bil potres. Tedaj se je šele začelo slabo za nas — prosta vožnja. Ta pošast v vodi nas je vozila po 60 milj na uro sem in tje in vedno smo bili v smrtni nevarnosti, da nas preobrne in nas dobi v svoje žrelo — na dno jezera. Tovariš Gradišar, akoravno je bil v svetovni vojni, se ni tako bal kot pa tedaj, Midva s Francetom sva pa le gledala, kako bi prišli bolj h kraju, da bi poskakala ven in se tako rešila te nenavadne proste vožnje, ampak ni bilo mogoče. Naposled smo se udali v usodo in eden drugemu dajali korajžo, naj se zgodi kar hoče.

Tako se vozimo nekaj ur gori in doli in na vse vetre, pa ta pošast v vodi svojo brzino zmanjša skoro gotovo se je utrudila in vrstica, katero je ta žival držala, je postajala vedno bolj težka. Korajžno smo se menili: "sedaj bomo pa mi tebe vozili in ne ti nas!"

Počasi veslamo malo bolj h kraju in zapazimo za nami na vrvi veliko ribo, katera nam je preje delala toliko preglavic. Hitro se podvizamo iz čolna, potem pa vsi na delo, da dobimo to pošast na suho, in res se nam posreči jo dobiti. To je bila riba nekako čudno stvorjena, kakor je nisem videl v živalski knjigi. Ker pa smo bili 65 milj od doma, smo začeli pospravljati svojo robo, da odrinemo zopet nazaj. Ono po-

šast smo pa izročili nekim Indijancem, kateri tudi še niso videli take ribe.

Ker ni bilo mogoče priti do dna tega jezera, zato se imenuje še sedaj "Jezero brez dna!"

KO SO CVETELE KATALPE

(Spisal A. J. Terbovec)

Bila je stara, pozabljena ljubezen. Kakor meteor, ki blesteč preleti nebo, ugasne in ne pusti družega, kot medel spomin. Če bi ga našli, kdo bi se brigal za ožgan kamen ali kos črne rude!

Spoznal sem jo bil, ko so cvetele katalpe, košate, širokoliste katalpe, in so njihovi pokončni, beli cvetni grozdi, kot tisočeri lestenci kinčali najlepše svetišče, kar jih svet premore: naravo v pomladnem razkošju.

Anica je bila vitka plavolaska, prijazna in ljubeznjiva deklica, v najlepši dobi cveta. Opa kakšne oči je imela! Najlažje vam povem, če poznate cvetje lobelij. Tisto ljubko, živo, sijemodro cvetje me vedno spomni njenih oči.

Ni čuda, da so gledali za njo vsi fantje premogarske naselbine. Nastala je med nami prava tekma, kdo bo pil sladkosti njenih oči, kdo se bo grel v njeni ljubezni. Zmagal je korenjaški Jack in mi ostali smo se lepo obrisali. Kako so se počutili tovariši, ki so bili z menoj vred poraženi, ne vem, znam le zase, da se v sledečih dneh nisem ogledoval v zrcalu — s posebno odličnim spoštovanjem. Zameril ji pa nisem, saj je sledila srcu in okusu. Jack je bil čeden slovenski fant, priden in pošten, poleg tega pa še moj prijatelj. Res je, da v takih zadevah prijateljstvo ne šteje dosti, ampak še težje bi jo gledal v rokah tujca ali neprijatelja.

Čas je dober zdravnik za take rane, potovanje pa tudi, torej sem primeroma lahko pozabil na svojo smolo in neuspeh. Ko sem iz prijateljskih virov prejel vest o njeni poroki, sem bil že izven nevarnosti. Sedel sem tisti večer dalje časa v krogu znancev v gostoljubnem mestu tam ob Erie jezeru, in sem vneto polnil vinske čaše z rujno kapljico, ohijjskih vinogradov. Pravil sem fantom, da se moji moje dekle, in da je treba ta dogodek primerno obhajati. Verjeli mi seveda niso, ampak so se samo smejali. Jaz pa tudi. Menil sem, da s tem je igra doigrana zame, pa naj se jo že smatra za zaloigro ali za burko. Zastor je padel in se zame več ne vzdigne. Le včas, ko so cvetele katalpe in so me živooke lobelije pozdravile iz vrtnice gredice, sem se še domislil Anice in njenih oči in dejal: "Bogzna, kako se ima in kakšna je..."

Ko so sedmič zacvetele katalpe, prinese me pot zopet v gori omenjeno naselbino. Par dni zatem so priredila nekatera tamkajšnja društva veselico, katere sem se tudi jaz udeležil. Veselična dvorana stoji nekoliko proč od naselbine, obdana na treh straneh od bujne pšenice, ki baš pričinja zoreti. Na eni strani stoji vrsta belocvetih katalp. Melo vstran je košata živa meja, kjer neutrudno prepeva naš ameriški slavček: mockingbird. V plesni dvorani je gneča in tudi stranski prostori so polni veselih rojakov. Zabave je dovolj in večer nam poteka hitro.

Začutim malo utrujenost, sedem na dolgo klop v dvorani in opazujem plesalce. Ko godba preneha, posedejo nekateri plesalci po klopih ob stenah, drugi se sprehajajo po dvorani in pogovarjajo. Poleg mene sede suhljata ženska srednje starosti, poleg nje druga, malo obilnejša, katero sem že poznal.

"Tone," me ogovori debeljška, "ali nas ne boš prišel nič obiskat? Že teden dni se mu diš tu okoli, pa ne prideš nič bližju. Saj živimo komaj dve (Dalje na 8. strani)

ISKRENE ČESTITKE!

ECKENRODE BATTERY SERVICE

L. J. Eckenrode, lastnik:

First Nat. Bank Bldg.
Telefon: 375

EVELETH, MINN.

JARVEY'S

City Hardware Company

114 Grant Ave
EVELETH, MINN.

Zaloga železnine, pohištva, peči, barv in varnišev.

ANTON FRITZ

ZALOGA TOBAKA

110 Grant Ave.
Eveleth, Minn.

Dobro-došli delegatje v našo Minnesoto!

Harald & Leastead

1st National Bank Bldg.
Eveleth, Minn.

Splošno zavarovanje proti ognju in nesrečam v vsakojakih slučajih.

Prihranite denar!

The Model Store

Sam Press, lastnik

Trgovina moških, ženskih deških in otroških oblek, čevljev in spodnjega perila.

EVELETH, MINN.

Prisrčne pozdrave

od

BURNELL

Drug Store

318 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Kupujte pri ljudeh, ki so v podporo vašemu časopisu!

The Golden Rule Store

323 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Trgovina z moško, žensko in otroško opravo. Trgovina, kjer za malo denarja največ kupite. Telefon: 115.

THE MIDGET NEWS STAND

Geo. Pappas, lastnik

Slasčice, tobak, perijedični listi in dnevni časopisi.

Telefon: 68

EVELETH, MINN.

Max Volcansek

GENERAL INSURANCE AND REAL ESTATE

EVELETH, MINN.

HELPS HARDWARE CO.

SHELF and HEAVY HARDWARE UNDERTAKING and EMBALMING

313 Grant Ave.,

Eveleth, Minn.

Telephone 58

THE RESMAN SHOE STORE

ČEVLJE

prodajamo in popravljamo

EVELETH, MINN.

420 Pierce St.

Telephone No. 699

PARK'S LIKE-NU SHOPE

Naše geslo: Postrežba!

306 GRANT AVE.,

EVELETH, MINN.

Phone 626

Čistimo in popravljamo: Obleke, klobuke in čevlje. Prodajamo delavne in praznične čevlje.

Eveleth Hardware Co.

J. KORPI and A. RAUMA

414 Pierce Street
Eveleth, Minn.

ZALOGA ŽELEZNINE, POHISTVA, BARV, CEVI IN DRUGIH HISNIH IN GOSPODARSKIH POTREBŠČIN

Stepetich Bros.

506 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

ZASTOPSTVO CHEVROLET AVTOMOBILOV. Zaloga avtomobilskih potrebščin in nadomestnih delov.

Telefon: 499.

JOE BALDI

501 Grant Ave.

Eveleth, Minn.

MESNICA IN GROCERIJA

Če hočete kvaliteto in postrežbo pokličite telefon 147!

SERVICE APPLIANCE CO.

35 N. Jefferson Ave. CANONSBURG, PA.

AUGUST LAWRENCE, poslovodja.

Tu je samo en odgovor vsem drugim pralni strojem, da je še vsako demonstriranje "Cass" pralnega stroja takoj prepričalo sleherno gospodinjico o veliki popolnosti in ekonomični uporabi. — Zakaj ne poskusite tudi vi!

Hugh Holland Sons

CANONSBURG, PA.

CVETLICE ZA VSE SLUČAJE!
VENCİ - NAŠA POSEBNOST!

Tel. 891

Pozdravi od

D. Abram's Market

Vodniki nizkih cen.

44 W. Pike St.
CANONSBURG, PA.**WELTY'S**Telefon 216
CANONSBURG, PA.

Prve novosti so vedno pri nas.

Ženske in otroške suknje, obleke, klobuki in druga oblačila.

Pohištvo, peči, preproge in postelje.

Keystone Provision and Ice Co.

CANONSBURG, PA.

Pisarna: Tel. 1068
Izdelaovalnica: Tel. 632

Razprodaja na debelo:

GROCIJSKO BLAGO, SVEŽE MESO, IN LED**KO SO CVETELE KATALPE**

(Nadaljevanje iz 7. strani)

milji daleč od tu!"

"Gotovo pridem," odgovorim na vprašanje in očitaje, "najbrže enkrat prihodnji teden."

V tem hipu se obrne moja drobna soseda proti meni in mi ponudi roko rekoč: "Kaj pa mene nič več ne poznaš?"

Bogovi, v kakšnih škripih sem bil, ko sem lahko stisnil ponujeno roko in motril ta neznan blede obrazek! Pomislite, kako negalantno bi bilo reči ženski, da je ne poznam, in vendar sem se zastonj trudil, da uganem, kdo je ta neznan znanca. Moja zadrega jo je gotovo zelo zabavala, kajti zasmejala se je na glas in takrat so se srečale oči. Bil sem rešen. To so tiste oči, žive in sladke kot cvetje lobelij.

"Pa ne, da bi bila Anica Strnadova?" vzkliknem.

"Seveda sem," odvrne nagajivo se smejoča.

V tem pride Jack in z njim starejši sinček. Pogovarjali smo se kot stari znanci, vendar sem bil zelo raztresen in nekaka boleš mi je lezla v srce. Taka izprememba! Kje je njen vilinski stas, kje njen angeljski obraz? Ampak oči, oči, te so njene, vsa nekdanja Anica je v njih!

Pozno čez polnoč je že bilo, ko sem se odpeljal s cestno železnico proti stanovanju. Od postaje hodim peš približno eno miljo po poljski poti. Prijeten duh zoreče pšenice me obkroža, nad njo plešejo kresnice.

Ne mudi se mi spat, zato se zlekнем v sočno travo ob poljski stezi in se zatopim v krasote junijske noči. Zabe v oddaljeni mlaki, tisoče čričkov in žužkov v grmovju, po drevju, v žitu, v travi in bogzna kje še, slavčki v živih mejah — vse poje, gode, cvrči, vriska in kriči sladko pesem pomladi in ljubezni. Vrtnice šepečejo z jazminom, travne bilke se tresejo v mesečini, v goščavi duhti bezeg. S cvetnih grozdov katalpe padajo srebrnobeli cveti in zdi se mi, da vidim padati biserne solze iz večnomladih in večnolepih oči nekdanje lepe Anice...

JUGOSLOVANSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

OB PRILIKI DESETLETNICE NJENEGA OBSTANKA

Kvišku bratje vsi glasove pesmi naše povzdignimo! Kvišku srca, kvišku čela, Saj naš praznik dan's slavimo.

Dan spomina in plačila, Ko za trudapolno delo Složno naše, desetletje Je sadu nam dozorelo.

S kako vnemo dete malo, Hčerko v zibel smo povili, Negovali kot Jednoto, Dično našo smo krstili.

Z zaupanjem smo vedno zri Na drevesce dobrotvorno; Ga cepili in čuvali Let deset mi neumorno.

In sadu to drévee malo Nam je mnogo že rodilo! Koliko že bede, tuge S sadom svojim je vblažilo!

Cveti torej še Jednota, Jugo naša ti slovanska! Cveti let še mnogo dalje! Dvigaj misel se krščanska!

I. Z.

OB 25-LETNICI J. S. K. J.

Bliža se pomemben dan. Sestre, bratje, vsi na plan, da dostojno proslavimo mater našo!

Zdaj je dvajset in pet let, ko se je razvil njen cvet. Petindvajset let nas brani mati naša.

Težkih dni se bati ni nam. Bodimo brez skrbi, dokler za nas vse skrbi mati naša.

Zdaj pozna te ves naš svet z vztrajnim delom dolgih let pridobila si ljubav, mati naša.

Usoda in preljudi Bog dajta, da bi v svoj krog deco svojo vso sprejela, mati naša.

Sprejmi iz ljubečih rok svojih vdanih ti otrok morje vdanostnih čestitk, mati naša.

V. K.

AMERIŠKE ŠOLE

Kdor je imel priliko potovati preko raznih držav te velike dežele, je gotovo opazil, koliko važnost polagajo Američani na šole. Posebno se to opazi v malih mestih in vaseh. V takih krajih je osnovna šola skoraj vselej največje in najlepše poslopje. V krajih, kjer vsled kakšne industrije prične rasti nova naselbina, je prva skrb graditev šole. Prvo javno po-

slopje v novi naselbini je šola. Nova šola mora biti na najlepšem in najbolj zdravem kraju. zgrajena in opremljena kar mogoče moderno. Na deželi, kjer je otrokom malo predaleč za hoditi, jih vozijo v šolo in iz šole avtobusi.

Skoro vsako količkej večje mestice ima poleg osnovnih šol še srednjo šolo, ali kot se tu imenuje: High School. Velikost in modernost šolskih poslopij je seveda odvisna od bolj ali manj močnih šolskih fondov.

Najlepše in najmodernejše šole imata menda državi California in Minnesota. To so prave palače, da človek obstoji in gleda in skoro zavida ameriški mladini udobnosti in prilike za izobrazbo, ki smo jih mi pri-

seljenci v stari domovini tako pogrešali. Amerika ima majhno stalno armado, zato pa izda ogromne svote za šolstvo. V Evropi je baš narobe to — in še marsikaj drugega.

Columbia Clothing HouseG. H. PERLMAN
Glavni modni stan.301 Grant Ave.
EVELETH, MINN.
Telefon: 16.**R & R GARAGE**

J. E. Rajanen, lastnik.

118 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Buick avtomobili se pri nas prodajajo in oskrbujejo. — Zaloga vseh drugih avtomobilskih potrebščin.

Telefon: 676.

MIKE MATICH702 N. Ketchum St.
INDIANAPOLIS, IND.

ZA OBILEN OBISK SE PRIPOROČAM!

ANGELA STANICH702 N. Haugh St.
Indianapolis, Ind.

SE TOPLO PRIPOROČAM!

JOSEPH GERBEKGROCIJA—MESNICA
718 Holmes Ave.

INDIANAPOLIS, IND.

BLAŽ KOLARICH738 N. Hough St.
Indianapolis, Ind.

Prodajam cigare in cigarete ter vsakovrstne mehke pijače. Se priporočam Jugoslovanom!

GEORGE MATICH701 N. Haugh St.
INDIANAPOLIS, IND.

Lahko vam postrežem s cigarami in cigaretami, z okrepčnimi pijačami prve vrste.

Jugoslovani, podpirajte domače trgovce!

VAN EMAN BROS.

TRGOVINA Z ŽELEZNINO IN PEČMI

14 W. Pike Street
CANONSBURG, PA.

Telefon 9.

"MAYTAG" pralni stroj

NA ELEKTRIKO ALI GAZOLIN

Tel. 324-J

Vprašajte za G. H. ROHM.

Citizens Trust Bldg.,

Canonsburgh, Pa.

OTTO R. NELSON216 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Zaloga premoga, peska, sipine in gramoza.

Telefon: 160.

F. W. Woolworth Co.

5 and 10 cts Store

EVELETH, MINN.

P. & K Barber Shop210 Grant Ave.
EVELETH, MINN.Če že pridete v Eveleth, stopite tudi v našo BRIVNICO!
Hvala!**SAM SIEGEL**

POHISTVO IN TRGOVINA Z ŽELEZNINO

315 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Telefon: 129

Najnižje cene!
Lahka odplačila!**J. J. SEDEY**115 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Telefon: 4.

Sveže meso,
dobro grocijsko blago!**EDWIN FANDACH**412 Pierce St.
EVELETH, MINN.KADITE LA SIMOSA
CIGARE**LESTER SAGEN**205 Grant Ave.
EVELETH, MINN.

Edina modna trgovina s pohištvo na Iron Range.

NAŠE ČESTITKE!

MESNICA in GROCIJAMINERS GROCERY CO.
A. S. JOHNSON, lastnik309 Grant Ave.
EVELETH, MINN.
Telefona: 918 in 919.